

Radosna MISIJSKI LIST vijest

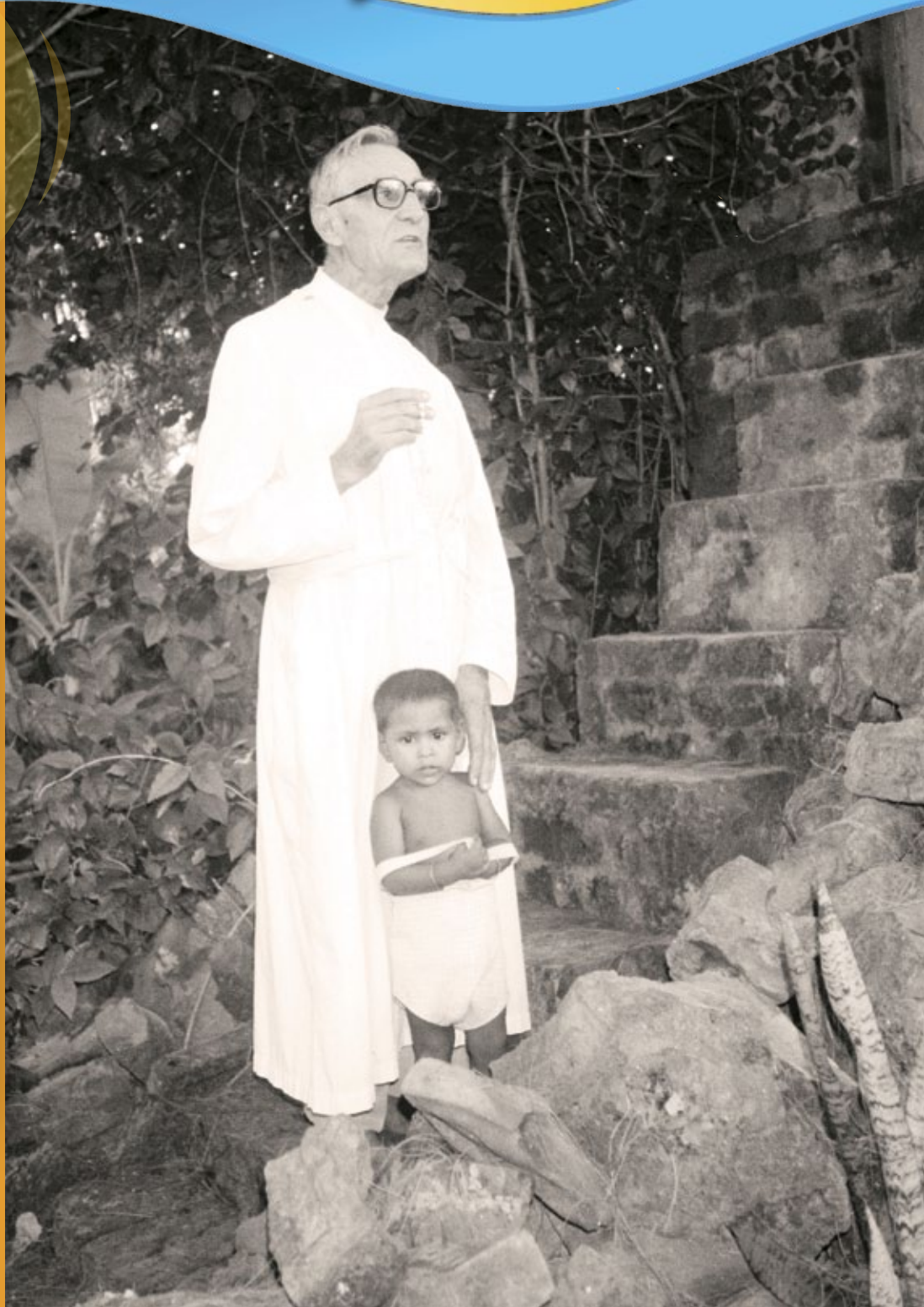
Poseban rođendan

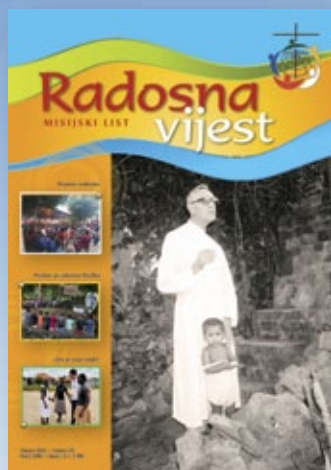

Pozdrav po valovima Pacifika

„Ona je moja majka”

Fotografija: Zvonimir Atletić

Apostolat molitve za veljaču

Molimo se da crkvena zajednica rado prihvati želje i sumnje onih mladića i djevojaka koji osjećaju poziv da služe Kristovu poslanju u svećeničkom ili redovničkom zvanju.

Sadržaj

Uvodnik	Hodočasnici nade.....	3
U središtu	Sveta godina 2025. „Isus – uzor naviještanja“.....	4
Iz života naših misionara	Poseban rođendan.....	6
	Pozdrav po valovima Pacifika.....	7
	„Ona je moja majka“.....	9
Intervju	O. Mirko Nikolić, DI, vicepostulatorom Kauze za proglašenje blaženim Ante Gabrića.....	11
Apostolat molitve	Apostolat molitve za veljaču 2025.....	15
Aktualnosti	Pjevači Betlehemske zvijezde u Gračanima.....	16
	Raspjevani mali misionari u središtu Zagreba.....	16
	Anđeli dobrote pomažu djeci u misijama.....	17
	Misijski duh u Velikoj Gorici.....	17
	Misijska akcija na Svetom Duhu.....	17
	Misijsko Bogojavljenje u Tolisi.....	18
	Adventska akcija u Kupresu za Ugandu.....	18
	Misijske kasice u došašću u Čerinu.....	18
Životni put jednog misionara	Novi planovi.....	19
	Moje brige i radosti.....	19
Svi su misionari	Posjet svakomu bolesnom djetetu posjet je Isusu u jasicama.....	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MONOGRAM j.d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

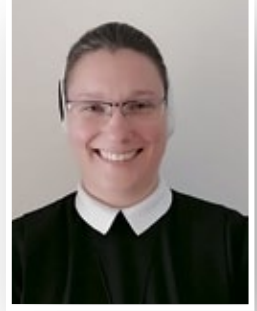
NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR632360001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

s. Ivana Margarín

Hodočasnici nade

Proteklih mjesec dana puno smo čuli o Jubilejskoj godini, a vjerujem da smo i svjedočili njezinu otvaranju. Jubilejska godina uvijek je poseban događaj. Ona poziva na obnovu, na oprost, na popravljane odnosa, na jačanje vjere, na promjenu života. Jubilejska godina 2025. nije ništa drugačija. Upućuje nam snažan poziv, poziv na buđenje nade; štoviše, naziva nas „hodočasnicima nade“. Na određen način stavlja pred nas imperativ da mi budemo oni koji bližnjima i svijetu donosimo nadu, da budemo svjedoci, misionari nade. Da svijetu koji je pod teretom ratova, nesigurnosti, siromaštva i pesimizma posvjedočimo drugačiju perspektivu, onu koja na svojem horizontu ima osobu Isusa Krista i život u kojem će Bog otrti svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više ne će biti. (Usp. Otk 21, 4.)

Znamo da je misijski žar prvih kršćana imao snažnu upravo tu eshatološku dimenziju. Osjećali su prijeku potrebu navješćivati evanđelje. I danas je važno imati pred očima tu perspektivu, jer nam ona pomaže evangelizirati s radošću onih koji znaju da je „Gospodin blizu“ i s nadom onih koji teže cilju – kad ćemo svi biti s Kristom na njegovoj svadbenoj gozbi u kraljevstvu Božjem. Nada ima prevažnu ulogu u evangelizaciji, ona je bila jedan od odlučujućih čimbenika brza širenja vjere u prvim danima kršćanstva, najava života poslije smrti, neizmjereno punijega i radosnijega od ovoze-

maljskoga. Danas nam je potrebna obnova nade ako želimo krenuti u novu evangelizaciju. Ništa se ne radi bez nade. Ljudi idu onamo gdje se diše s nadom, a bježe odande gdje ne osjećaju njezinu prisutnost.

Mnogi misionari posvjedočit će osjećaj bespomoćnosti u mnogim situacijama kada nisu mogli pomoći, kad su vidjeli tolike razmjere bijede, koje i svojim najsnažnijim nastojanjima nisu mogli promijeniti, ali će istovremeno posvjedočiti mir i radost ljudi kojima su u tim trenucima donijeli Isusa. Pravi je primjer toga što znači drugima donijeti Isusa i na koji način on mijenja njihovo shvaćanje života naš misionar o. Ante Gabrić, čiji 110. rođendan slavimo 28. veljače. O njemu sv. Majka Terezija svjedoči: „U njemu su i od njega ljudi u Bengaliji dobili Isusa. Preko njega i od njega doznali su da ih dragi Bog ljubi. Preko ljubavi oca Ante oni su doznali da su naša braća i sestre... On je donio Isusa u srce naše Bengalije. On je donio Isusa i Mariju u obitelji, i oni žive radosnim životom.“

Neka nam zagovor tih dvoje velikih misionara pomogne da u svakodnevnim susretima jedni drugima donosimo Isusa, koji je naša nada! Neka nam svojim primjerom pomognu da shvatimo da se za njega isplati gorjeti i izgorjeti! Dakle, nastojimo gorjeti svaki dan i svojim malim svjetlom rastjerivati tamu ovog svijeta!

Strast za evangelizacijom – vjernikov apostolski žar

Isus – uzor naviještanja

Uz katehezu pape Franje, pripremimo se za Jubilej misija, koji će se u sklopu velikog Jubileja, obilježiti 4. i 5. listopada 2025.

Draga braćo i sestre, dobar dan i želim dobrodošlicu svima!

Prošle srijede započeli smo ciklus kateheza o strasti prema evangelizaciji, odnosno o apostolskom žaru kojim mora biti prodahnuta Crkva i svaki kršćanin. Danas gledamo nenadmašan uzor naviještanja, a to je Isus. U evanđelju dana svetkovine Božića naziva ga se „Riječju Božjom“ (usp. *Iv* 1, 1). Činjenica da je on Riječ, lat. *Verbum*, pokazuje nam bitan Isusov aspekt: on je uvijek u odnosu, u izlasku, nikada nije sam, uvijek je u odnosu, u izlasku. Riječ, naime, i postoji zato da bi se prenosila, pripočavala. Takav je Isus, vječna Očeva Riječ, koja dopire do nas, koja se

objavljuje nama. Krist ne samo da ima riječi života, nego od svojeg života čini jednu riječ, poruku: on živi, naime, uvijek okrenut Ocu i nama. Uvijek gleda Oca, koji ga je poslao, i gleda nas, kojima je bio poslan.

Pogledamo li dane njegova života, opisane u evanđeljima, vidimo da je na prvom mjestu prisnost s Ocem, molitva, zbog koje Isus rano ustaje, još za mraka, i odlazi moliti na samotna mjesta (usp. *Mk* 1, 35; *Lk* 4, 42), razgovarati s Ocem. Sve najvažnije odluke i izbore donosi nakon molitve (usp. *Lk* 6, 12; 9, 18). Upravo u tom odnosu, u molitvi koja ga povezuje s Ocem u Duhu, Isus otkriva smisao svojeg čovječstva, svojeg

postojanja u svijetu, zato što je on u poslanju za nas, onaj kojega je Otac poslao nama.

Zanimljiv je u vezi s time njegov prvi javni čin koji čini nakon godina života provedena u skrovitosti u Nazaretu. Isus ne čini veliko čudo, ne šalje upečatljivu poruku, nego se miješa s mnoštvom koje se išlo Ivanu krstiti. Tako nam nudi ključ svojeg djelovanja u svijetu: razdati svega sebe za grešnike, solidarizirajući se s nama bez distancije, u potpunu dijeljenju života. Govoreći o svojem poslanju, reći će da nije došao „da bude služen, nego da služi i život svoj dade“ (*Mk* 10, 45). Isus svakog dana nakon molitve posvećuje cijeli

svoj dan navješćivanju Božjeg kraljevstva i posvećuje ga ljudima, osobito najsiromašnijima i najslabijima, grješnicima i bolesnima (usp. Mk 1, 32 – 39). To jest, Isus je u kontaktu s Ocem u molitvi, a zatim u kontaktu s cijelim narodom da mu naviješta radosnu vijest, da ga poučava vjeri, da ga uči putevima Božjeg kraljevstva.

Ako bismo htjeli jednom slikom dočarati njegov način života, ne će nam ju biti teško pronaći: nudi nam ju sâm Isus, kao što smo čuli, koji govori o samom sebi kao o Dobrom Pastiru, o onome koji, kako kaže, „život svoje polaže za ovce“ (Iv 10, 11), to je Isus. Naime, biti pastir nije bio samo posao koji iziskuje puno vremena i puno truda; bio je to pravi i istinski način života: dvadeset i četiri sata na dan živeći sa stadom, prateći ga na pašu, spavajući među ovcama, skrbeći za one slabije. Drugim riječima, Isus ne čini nešto za nas, nego daje svoj život za nas. Njegovo je srce srce pastira (usp. Ez 34, 15). On je pastir svih nas.

Da bi se, naime, jednom riječju saželo djelovanje Crkve, često se koristi upravo izraz *pastoral*. A da bismo ocijenili svoj pastoral, moramo se usporediti s uzorom, Isusom, Dobrim Pastirom. Možemo se prije svega zapitati nasljedujemo li ga napajajući se na izvorima molitve, tako da naše srce bude u skladu s njegovim. Prisnost s njim je, kako se sugerira u prekrasnoj knjizi opata Chautarda, „duša svakog apostolata“. Sâm Isus jasno je to rekao svojim učenicima: „Bez mene ne možete učiniti ništa.“ (Iv 15, 5) Ako si s Isusom, otkrivaš da njegovo pastirsko srce uvijek kuca za one koji su zalutali, izgubljeni, koji su daleko. A naše srce, što je s našim srcem? Koliko se samo puta naše stajalište prema onima koji su pomalo teški i naporni izražava ovim riječima: „Ma to je njegov problem, neka se snalazi...“ Ali Isus nikada nije rekao to, nikada, nego je uvijek išao ususret svim marginaliziranim, grješnicima. Optuživali su ga za to da boravi s grješnicima, zato što je donosio upravo Božje spasenje.

Čuli smo prisodobu o izgubljenoj ovci, sadržanu u 15. poglavlju *Evandjelja po Luki* (usp. 4 – 7). Isus ondje govori također o izgubljenoj drahmi i rasipnom sinu. Ako se želimo vježbati u apostolskoj revnosti, moramo uvijek imati pred očima 15. poglavlje *Lukina evandjelja*. Čitajte ga često, jer ondje možemo vidjeti što je apostolski žar. Ondje otkrivamo da Bog nije onaj koji budno motri ogradu svojih ovaca niti im prijeti ako odu. Ako koja od njih iziđe i izgubi se, ne napušta ju, nego ju traži. Ne kaže: „Otišla je, sama si je kriva, njezina stvar!“ Pastirsko srce reagira na drugačiji način: srce pastira trpi i srce pastira riskira. Trpi, da, Bog trpi zbog onoga tko ode, i dok plače za njim, još ga više ljubi. Gospodin trpi kad se udaljimo od njegova srca. Pati zbog onih koji ne poznaju ljepotu njegove ljubavi i toplinu njegova zagrljaja. Ali, kao odgovor na tu patnju, on se ne zatvara, nego se upušta u rizik: ostavlja devedeset i devet ovaca koje su na sigurnome i kreće u opasnu potragu za onom jedinom koja nedostaje, čineći tako nešto riskantno, pa čak i iracionalno, ali u skladu sa svojim pastirskim srcem,

koje osjeća čežnju za onima koji je otišao. Čežnja za onima koji su otišli stalno je prisutna kod Isusa. I kada čujemo da je tko napustio Crkvu, što nam dođe da kažemo? „Neka se snalazi.“ Ne, Isus nas uči čežnuti za onima koji su otišli. Kod njega nema ljutnje ili zlopamćenja, već samo neugasiva čežnja za nama. Isus čežne za nama, i to je Božja revnost.

Pitam se imamo li mi slične osjećaje. Možda one koji su napustili stado promatramo kao protivnike ili neprijatelje? „A taj?“ „Ne, on je prešao na drugu stranu, izgubio je vjeru, čeka ga pakao...“ i mi smo mirni. Zašto ne bismo umjesto toga, kad ih susretnemo u školi, na poslu, na gradskim ulicama, pomislili da nam je to dobra prigoda da im posvjedočimo Očevu radost, Oca koji ih voli i koji ih nikada nije zaboravio? Ne zato da provodimo prozelitizam, to ne. Nego zato da do njih dođe Očeva riječ, da kročimo zajedno. Evangelizirati ne znači provoditi prozelitizam; vršiti prozelitizam nešto je pogansko, nije religiozno ni evandeosko. Ima jedna dobra riječ za njih, a nama je pripala čast i dužnost donositi im ju. Zato što Riječ, Isus, to od nas traži – da uvijek pristupamo otvorena srca svima, zato što je on takav.

Možda već dugo slijedimo i ljubimo Isusa, a nikad se nismo pitali dijelimo li njegove osjećaje, trpimo li i riskiramo li u skladu s Isusovim Srcem, s pastirskim Isusovim Srcem! Ne radi se, kao što sam rekao, o prozelitizmu, s ciljem da drugi postanu „jedni od nas“, to ne, to nije kršćanski. Riječ je o tome da ljubimo, da bi oni bili sretna djeca Božja. Molimo u molitvi za milost pastirskog srca, otvorena, koje je blizu svima, da svima donosimo Gospodinovu poruku i ujedno osjećamo prema svima Kristovu čežnju, jer bez te ljubavi, koja trpi i riskira, jednostavno, ne ide. Ako mi kršćani nemamo tu ljubav, koja trpi i riskira, u opasnosti smo pâsti jedino same sebe. Pastiri koji su pastiri sebe samih, namjesto da budu pastiri stada, češljaju „probrane“ ovce. Ne smijemo biti pastiri sebe samih, nego pastiri svih.

HAITI

– S. Liberija Filipović
s. Ana Uložnik

Dragi čitatelji Radosne vijesti i prijatelji misija! Javljanje iz misija uvijek sa sobom nekako nosi dijeljenje teških životnih situacija koje narod misije prolazi, a misionari zajedno s njima. U ovome našem javljanju s vama želimo podijeliti i jednu našu veliku radost i iznenađenje. S obzirom na veliku patnju oko nas, lijepi događaji dobivaju još veću vrijednost, jer uljepšavaju svakodnevnicu i olakšavaju život.

Zadnjih nekoliko godina zasigurno puno čujete i čitate o strahotama koje se događaju u Haitiju. Ovdje su banditi toliko uznapredovali da su svoj narod doveli u situaciju da su stotine tisuća ljudi morale napustiti svoje domove, ponajviše u glavnom gradu i okolici, te potražiti sklonište u krajevima koje oni još nisu zauzeli. Panika i strah postali su svakodnevica ovog naroda. Stječe se dojam da banditi imaju više moći nego državne vlasti, jer su daleko bolje naoružani. Banditi zaista čine velike zločine, a državne i međunarodne mirovinske snage još uvijek nemaju odgovor na taj veliki problem, jer ih je još uvijek premalo. A narod? Narod je izložen velikoj nesigurnosti i neimaštini. Veoma je mnogo raseljenih ljudi, ubijenih, ozlijeđenih... Mnogo kuća i materijalnog dobra je uništeno. Sve je više onih koji su gladni i koji traže pomoć samo za puko preživljavanje.

Poseban rođendan

Naše je misijsko poslanje da im u ovim teškim trenucima pružimo ruku i olakšamo breme života. To smo rado činile, činimo i želimo nastaviti činiti, prema svojim mogućnostima. Radosne smo i Bogu neizmjerljivo zahvalne kada ljudima možemo pomoći u osnovnim ljudskim potrebama.

Mogle bismo još puno toga napisati o tešku životu u ovoj zemlji, o preživljavanju, o borbi za vlastiti život i život svoje djece, ali uza sve te nedaće ima i puno dobra koje Crkva čini po svojim školama, misijskim postajama, bolnicama, karitativnim ustanovama... Isto tako ima i pojedinaca koji upale svjetlo svojim životom te tako drugima donesu radost i nadu. Haićanski je narod narod nade, radosti i izdržljivosti. Njihova želja i volja za životom uvijek nas nanovo ohrabri da se zajedno borimo za bolje sutra i da nastavimo i dalje činiti djela ljubavi prema potrebitima. Iako su često mala u moru velikih potreba, Bogu su mila, jer su učinjena s puno ljubavi. I tako doživimo da Bog upravo tu našu ljubav nagradi na razne načine, raznim dobročinstvima.

S vama želimo podijeliti događaj koji nas je nedavno iznenadio i obradovao. U kući za siromahe, koje u Haitiju zovu azil, brinemo se o ljudima koji nemaju nikoga svojega. Sami su,

ostavljeni i zaboravljeni. Često iznemogli i bolesni. Društvo ih je zaboravilo. Ali Bog nije, jer po Crkvi im pruža brigu i zaštitu. U našem sluzenju siromasima nailazimo na podršku dobrih ljudi iz Hrvatske i drugih zemalja, kao i od domaćih ljudi. Domaći su ljudi također osjetljivi i rado podijele ono što imaju. Svih ovih godina ljudi su uvijek donosili hranu i higijenske potrepštine. Međutim, u zadnje vrijeme to se dosta smanjilo zbog teške situacije u zemlji, jer je sve poskupjelo, ali još uvijek ponekada štogod kapne.

Nedavno nam je tako došla mlada djevojka Jenny sa željom da bi htjela proslaviti svoj rođendan sa siromasima. Htjela bi počastiti siromahe ručkom. Sve smo se dogovorili nekoliko dana ranije. Budući da smo imale puno obveza, brzo nam je došao i taj dan, njezin rođendan. Taj smo dan baš bile zauzete i malo kasnije planirale ići u azil. Uto zvonio telefon. Zove nas naša suradnica da dodemo na ručak, jer da slavje rođendana počinje. Došavši na vrata azila, ostale smo šokirane. U dvorištu azila bili su postavljeni svečani stolovi, sve je bilo lijepo organizirano i dekorirano, kao da je svadba. I to ne bilo kakva, nego bogata svadba! Djevojka je to sve organizirala sa svojom

SALOMONSKI OTOCI
– S. Marta Nikolić

obitelji i prijateljima. Bilo je petnaestak njezinih gostiju koji su taj dan slavili njezin rođendan sa siromasima. Ona i njezini prijatelji posluživali su siromasima, s njima jeli, pjevali, plesali, radovali se... Ta velika gesta ljubavi zaista nas je dirnula. Ne samo da smo mi ostale iznenađene, šokirane, nego su se i naši volonteri koji nam pomažu iznenadili i obradovali tomu lijepom događaju. Zahvalile smo Jenny na tome velikom daru ljubavi i pažnje koju je poklonila štíćenima azila. I ona je nama zahvalila na našoj ljubavi i brizi prema siromasima. Rekla nam je da ima svoju frizersku i kozmetičku školu, da lijepo zarađuje te da ju je majka savjetovala da bi bilo dobro da učini gestu ljubavi prema najpotrebnijima te da će onda dragi Bog još više blagoslova izliti na njezin život i posao. I ona je zaista učinila tako. Svoj rođendan proslavila je među najpotrebitijima, njima je donijela puno ljubavi, pažnje i radosti, a i sama je zauzvrat primila puno ljubavi i zahvalnosti. Štíćenici azila su ju blagoslivljali i molili za nju, a i dan-danas mole za nju, jer to sigurno ne će zaboraviti. Dođu ljudi skuhati ručak, ali ne tako svečan i da jedan cijeli dan provedu sa siromasima uz jelo, pjesmu i ples.

Obradovala nas je ta lijepa gesta ljubavi. Jenny je mogla svoje slavlje organizirati negdje u restoranu ili na plaži, ali je odlučila to učiniti među siromasima. Neka nam svima njezin primjer bude poticaj da i mi ljude oko sebe znamo obradovati, iznenaditi i uljepšati im život. Ne trebaju to biti velika slavlja. Može to biti jedan zagrljaj, jedna poruka, poziv ili kava. Nikada ne znamo koliko jedna mala gesta ljubavi može promijeniti i preusmjeriti čiji život, a i naš isto tako.

Koristimo ovu prigodu da vam se, dragi prijatelji misija, zahvalimo na vašoj trajnoj financijskoj i molitvenoj podršci. Hvala vam što zajedno možemo činiti mala djela ljubavi!

Neka nam svima ova jubilejska 2025. godina donese puno nade, ljubavi i radosti! A i sami posijmo sjeme nade, ljubavi i radosti u svoje srce i u živote svih onih koje susrećemo!

Pozdrav po valovima Pacifika

Dragi čitatelji i prijatelji misija, javljam se sa Salomonskih Otoka i dijelim s vama nekoliko detalja iz naše zajednice.

Sigurna sam da vama u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini nije jednostavno zamisliti život na dalekim, egzotičnim otocima, gdje manjka svega. Na otoku Malaiti, u Župi Buma, Biskupija Auki, djeluje mala zajednica hrvatskih sestara milosrdnica svetog Vinka Paulskoga. Sedam sestara, među kojima su i dvije domaće. Sestra Jeaner studira teologiju, a sestra Sylvestra uči za medicinsku sestru.

Ovdje nema infrastrukture, nema dovoljno škola, nema organizirane medicinske skrbi, nema ni dovoljno hrane. Radimo na raznim poljima rada s mladima u Vinkovskoj marijanskoj mladeži, u Udruzi sv. Vinka, i još puno toga što je potrebno. Ja osobno radim u ambulanti bez liječnika. Sve što ne mogu riješiti, vozimo u bolnicu. Svakodnevno se susrećem s raznim bolestima, posjekotinama, abscesima, a najviše je zastupljena malarija. Iako je malarija česta, ako se na vrijeme ne uzme

lijek, tada bude i smrtonosna. Lijekova nedostaje i zato ih uz pomoć naših dobročinitelja kupujemo. Jedna doza za odraslu osobu dođe 10 eura. Dragi čitatelji, vama bi to značilo odreći se koje kave i spasili ste komu život, a to puno znači!

Naša draga *Toyota* koju imamo nije luksuz, nego stvarna potreba i velika pomoć. Još jednom hvala svima koji pomažu Akcija *MIVA*. Naše vozilo služi nam za sve! Od osobnih potreba, za prijevoz bolesnika i trudnica, kao hitno medicinsko vozilo, a nekada bude i rodilište. Međutim, često bude i pogrebno vozilo, kada pokojnika treba iz bolnice vratiti kući. Potrebe su velike, pa su namjene raznolike. Bolnica je od nas udaljena 33 kilometra, tako da je i to velik problem.

Naše domaće sestre velik su nam dar od Boga i zahvalne smo na tome. Divno pjevaju, sviraju gitaru i drže vjeronauk djeci. Jedna smo drugoj podrška i ništa nam nije teško napraviti.

Podijelila bih s vama jednu priču iz naše misije. Jednog dana javio mi se Niko Gavran iz Zagreba. „Draga sestro, čua sam preko radija da se u Africi pomaže izgradnja kapele. Ja bih želio tebi i tvojima na Salomonima pomoći.“ Rekla sam mu da

ovdje ima puno započelih kapela. Međutim, on je poželio sam financirati kapelu. U redu, pomislila sam.

Razmislila sam i ujutro, kad sam na oltaru vidjela bogoslova Joba, pozvala sam ga na razgovor, znajući da je iz obitelji samo on kršten. Zamislila sam da razgovara s obitelji bi li željeli kapelu u svojem selu. Nakon nekoliko dana vratio se Job i rekao da žele kapelu, ali nemaju novca za izgradnju. Rekla sam mu neka počnu raditi, a Božja providnost će se pobrinuti. Kupili smo im gorivo da mogu piliti daske. Svi su marljivo radili, čak i otac, koji je invalid. Nakon nekoliko mjeseci katehist je cijelu obitelj pripremio za krštenje. Došao je i župnik Gabrijel, a mi sestre ponijele smo malo hrane. Napravili su provizornu kapelicu i ondje su se krstili. Bilo je divno. Krstili su se roditelji i šestero braće i sestara. Žive u brdu i teže je doći do njih. Međutim, nakon krštenja rad se nastavlja i za 10 mjeseci kapela je bila gotova i blagoslovljena, na Svetog Nikolu, 6. prosinca 2024. godine.

Kad sam Niki u Zagreb poslala slike kako napreduju radovi, rekao mi je neka im kupim pivo da se počaste, kada tako dobro rade. Međutim, oni nemaju ni vode i daleko moraju ići do izvora. Predložila sam

da kupimo spremnik za vodu, koji stoji 1000 eura. Brzo smo sve dogovorili i kupili spremnik, pa ga montirali uz kapelu. Bogu hvala, pa je i kiše bilo da se napunio spremnik, a ljudi su bili sretni da mogu piti vodu i ponijeti ju kućama. Rekla sam im neka zamisle da je to pivo. Kako je malo potrebno da razveselimo drugoga!

Na dan blagoslova kapele došli su i pripadnici drugih vjera, pravi ekumenizam! A nakon blagoslova uslijedilo je narodno veselje uz glazbu i dobar ručak, a ovdje nema veselja bez pečene svinje. Bilo je veoma veselo i svi su bili radosni! Sliku svetog Nikole dobili smo na dar od biskupa Petanjka, mojega starog prijatelja, a kip svetog Nikole s Veronika donijela je iz Janjeva. Uspjeli smo kopirati i sličice s molitvom sv. Nikole. Baš je divno bilo i hvala svima na podršci i pomoći! Neka sve prati zagovor Božji i sv. Nikole!

Vrlo nam je važno omogućiti školovanje djeci, a trenutačno nam se prijavilo 300 učenika, tako da nam je i u tome potrebna pomoć. Vjerujem u Božju providnost i da će nam i u tome pomoći. Hvala mu!

Veliki pozdrav svima po valovima Pacifika! Ostanimo povezani u molitvi!

„Ona je moja majka“

UGANDA
– Don Jakoslav Banić

Siječanj je mjesec u kojem djeca obilaze različite organizacije i misije tražeći sponzore za školovanje. Mnogi ovih dana dolaze potražiti pomoć i u našoj misiji. Svi sa sobom donose svoje svjedodžbe i molbe da im pomognemo. Sa svakim od njih obavljamo razgovor. Slušam njihove životne priče, pred kojima ostajem bez teksta, nijem. Divim im se koliko samo hrabrosti i odvažnosti imaju da se toliko bore za sebe i svoj život.

Više od dvije trećine populacije u Karamoji čine djeca i mladi. Više od polovice njih nema jednoga ili oboje roditelja. Mnogi su zbog siromaštva poslani rodbini. Možemo li si uopće predočiti tu djecu, koja su istrgnuta iz majčinskih zagrljaja te poslana živjeti s rodbinom u drugim mjestima? U Karamoji se kaže da je dijete sretno i bogato ako ima majku. Majka je, zapravo, sve. Ona se brine o svemu što je potrebno njezinoj djeci. Nažalost, pod teretom života mnoge majke umiru u ranoj dobi. Nakon njezine smrti djeca su izložena borbi za preživljavanjem. Pravi su sretnici oni koji među rodbinom pronađu nekoga tko će se zaista pobrinuti za njih.

U takvim životnim okolnostima djeca Karamoje zaslužuju naslov heroja. Jedan takav heroj zasigurno je i naša djevojka iz sela Kaipetar, imenom Josephine Bakhita. Bakhita je imala sretno djetinjstvo do smrti

svojeg oca. Pohađala je osnovnu školu u Achereru. U to vrijeme djeca do četvrtog razreda nisu trebala plaćati školu. Bila je dobra učenica i voljela je ići u školu.

Nakon smrti oca, kako to već nalaže tradicija, žena se treba ponovno udati, za brata pokojnog supruga ili za koga od njegove obitelji. Nakon ponovne udaje njezine majke Bakhitina obitelj je rasla. Sve je i dalje izgledalo idealno, ali samo prividno. Nakon što se rodio njezin najmlađi brat Andrew, za nju je uslijedio novi šok. Ni dva mjeseca nakon poroda njezina majka je preminula!

Stvarnost u takvim situacijama u Karamoji zna biti veoma surova. Brat je bio premalen da bi preživio. Čak se i obitelj pomirila da ne će preživjeti i da je osuđen na smrt, ali njegova polusestra Bakhita nije se pomirila s takvom sudbinom. Odustaje od svojih snova da završi školu i odlazi u svoje selo da bude kraj svojeg brata. Videći da ne može sama, jer je još uvijek maloljetna, pomoć pronalazi kod svojeg rođaka, koji joj pomaže da s bratom potraži pomoć u sirotištu Misionarka ljubavi.

Redovnice ju nisu mogle primiti u sirotište bez policijske dozvole, jer bi u protivnome i same imale problema sa zakonom. Nakon riješenih papira Bakhita sa svojim bratom uspijeva doći u sirotište. U sirotištu boravi s drugim djevojkama koje su došle iz sličnih situacija i problema. Postaje im ohrabrenje te zajedno podižu svoju braću i

sestre. Za vrijeme boravka u sirotištu tijekom tri godine samo jednom ju je posjetila njezina sestra. Bakhitu su također željeli prisiliti na udaju, što je kategorično odbila. Uz redovnice Bakhita uči sve što je potrebno za život, jer nakon tri godine, kako nalažu pravila sirotišta, mora napustiti sirotište. U međuvremenu završava tečaj za kućnu pomoćnicu i šivanje.

Danas Bakhita pomaže i radi u našoj misiji. Brine se o svojem bratu i drugoj djeci koja dolaze u našu misiju. Njezin sada četverogodišnji brat uvijek je pokraj nje i ide u dječji vrtić. Veseo je, pametan dječak, pun želje za životom. Svaki put kad ga pitam gdje mu je sestra, pogleda me svojim velikim očima i reče: „Ona je moja majka.“

Ta divna djevojka odlučno se suprotstavila svim tradicijama i odlukama obitelji da bi spasila život svojeg brata. Nikada nije pokazala ni trun mržnje prema obitelji, koja ju je htjela prodati za nekoliko krava. Nikada nije pokazala gorčinu i ljutnju što mora prekinuti školovanje, kao i zbog odluke da njezin brat mora umrijeti, a na sve to imala je pravo. Na upit kako je uspjela u svemu tome, spustila bi glavu i uz osmijeh tiho progovorila: „Majka Marija uvijek je bila uz mene i pomagala mi! Samo sam željela da moj brat živi.“

Tko je majka? Majka je ona koja te rodila. Majka je ona koja te odgojila. Iako svojemu bratu nije biološka majka, on u njoj vidi svoju majku, koja mu je spasila život.

Razgovor s ocem Mirkom Nikolićem, DI, vicepostulatorom Kauze za proglašenje blaženim Ante Gabrića, poznata metkovskog isusovca i misionara, koji je surađivao i sa svetom Majkom Terezom.

? **Dragi o. Mirko, predstavite se našim čitateljima! Gdje djelujete i što podrazumijeva vaša služba?**

! Drago mi je da mogu čitateljima Radosne vijesti progovoriti o službi koja mi je povjerena, a to je vođenje postupka za proglašenjem blaženim i svetim našega najpoznatijeg misionara XX. stoljeća – sluge Božjega oca Ante Gabrića. Postoji knjiga *Gabrić još govori!* i najradije bih prepustio o. Gabriću da odgovora na pitanja. Bilo bi to daleko ljepše, vjerodostojnije, ispravnije i izvornije. Ali bit će u odgovorima i njegovih riječi!

Živim u Splitu u isusovačkoj rezidenciji – samostanu, u kojem je i novicijat Hrvatske provincije Družbe Isusove. Usto sam i odgovoran za završnu formaciju mladih isusovaca, treću probaciju (treću kušnju), u kojoj se probacioneri pripremaju za svečane zavjete i konačan ulazak u Družbu Isusovu. K tomu i pastoralno sudjelujem u našoj rezidenciji, držim duhovne vježbe i pišem knjige meditativnog sadržaja u duhu duhovnosti sv. Ignacija Lojolskoga.

? **Što je kauza i kako se pokreće?**

! Postoji dvije vrste kauza: novije i drevne. Ne bih ulazio u detalje, nego bih samo rekao ono najosnovnije. Novija kauza, kao što je Kauza sluge Božjega Ante Gabrića, ona je u kojoj se krjeposti ili mučeništvo sluge Božjega mogu dokazati usmenim iskazima svjedoka očevidaca. To znači da postoje osobe koje su vidjele i imale kontakt sa slugom Božjim i njih se onda propituje o njemu.

Drevna kauza, kao što je, recimo, Kauza sluge Božjega Josipa Stadlera ili Kauza bl. Augustina Kažotića, ona je u kojoj se dokazi o krepostima ili o mučeništvu sluge Božjega izvode jedino iz pisanih dokumenata, jer ne postoje očevidci. Zato se istraživanje u drevnoj kauzi temelji na ispitivanju stručnjaka u povijesti i arhivistici. Također je potrebno ispitati svjedoke o postojanju štovanja sluge Božjega u novijem vremenu i o njegovu glasu svetosti ili mučeništvu.

Cilj je kauza prikupljanje dokaza za postizanje moralne sigurnosti o herojskim krjepostima ili mučeništvu sluge Božjega za kojega se traži proglašenje blaženim i svetim.

Kako se pokreće kauza? Može biti pomalo neobično, ali je točno da

pokretač kauze može biti svatko, pojedinac, onaj koji pripada Božjemu narodu, ako može jamčiti da će odvijanje kauze biti u redu u moralnome i ekonomskom vidu i kako je to određeno i propisano. To mjesni biskup mora provjeriti, jer je on nadležan za odvijanje kauze.

Pokretač kauze uglavnom je dijecezanski ili eparhijski biskup. To mogu biti i pravne osobe, kao što su biskupije ili eparhije, zatim župe, ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, kao i klerička ili laička vjernička društva koja je crkvena vlast odobrila. Na mjesnom je biskupu da provjeri sposobnost pravne ili fizičke osobe da preuzme obveze koje pripadaju službi pokretača.

? **Kad je otvorena Kauza sluge Božjega o. Ante Gabrića i koji je njezin status?**

! Novija kauza, kao što je to Kauza o. Gabrića, pokreće se najranije nakon pete godine od smrti sluge Božjega, a najkasnije trideset godina nakon njegove smrti. Ako se kauza pokreće nakon trideset godina od smrti sluge Božjega, pokretač (postulator) mora obrazložiti uzroke odgađanja. Kauza sluge Božjega A. Gabrića pokrenuta je u Zagrebu na

stotu godišnjicu njegova rođenja. To je bilo 28. veljače 2015. Prije nego prihvati molbu za pokretanje kauze, biskup mora utvrditi je li se u narodu Božjem u tom razdoblju razvio vjerodostojan glas o svetosti ili mučeništvu osobe za koju se želi pokrenuti kauza.

U kauzi postoje dva razdoblja ili dva dijela: biskupijski i rimski dio. Najprije treba završiti biskupijski dio kauze da bi se mogao nastaviti onaj u Rimu, u Kongregaciji za proglašenje blaženih i svetih. Što se tiče kauze sluga Božjega A. Gabrića, mi smo još u biskupijskom dijelu procesa. To je prilično zahtjevan posao. Budući da je otac Gabrić uglavnom proveo svoj život u Indiji, u Zapadnom Bengalu, gdje je i pokopan, onda je bilo logično da ondje i započne proces. Hrvatski vjernici u Hrvatskoj i u dijaspori također su očekivali da započne proces, jer su u ocu Anti gledali doista sveta svećenika misionara. Isto su mislili i u Zapadnom Bengalu, u Biskupiji Bariupur, kojoj je pripadao o. Gabrić, pa je biskup Salvadore Lobo htio pokrenuti proces, ali je njegova biskupija tako siromašna da to financijski ne bi mogla podnijeti, a nije mogao naći ni među svojim svećenicima postulatora koji bi vodio taj biskupijski dio procesa. Zato se obratio isusovačkomu provincijalu Kolkatske provincije, a on ga je uputio na isusovce u Hrvatskoj, iz koje je i došao otac Gabrić u Indiju. Tako je Hrvatska provincija prihvatila voditi kauzu, a sve je to trebalo urediti s Kongregacijom u Rimu, koja je onda prenijela odgovornost za kauzu na Hrvatsku provinciju Družbe Isusove. Postupak je započeo na Kaptolu, a otvorio ga je uzoriti kardinal Josip Bozanić. Vicepostulator je tada bio isusovac o. Antun Volenik. Svečanost je završena euharistijskim slavljem u bazilici Presvetog Srca Isusova u Palmotićevoj ulici, a predsjedao je uzoriti kardinal J. Bozanić. U koncelebraciji su bili i splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić, pomoćni biskup zagrebački mons. Valentin Pozaić, postulator svih isusovačkih kandidata za proglašenje blaženima i svetima u Rimu o. Anton Witwer, provincijal Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Ante

Fotografija: Zvonimir Atletic

Tustonjić, kao i provincijali drugih redovničkih zajednica i više svećenika. Na sv. misi bila je i rodbina o. Gabrića. Otvaranjem procesa otac Ante postao je sluga Božji, kako ga sada oslovljavamo.

To je prikazano u nekoliko rečenica, a moglo bi se pisati o pripremi i otvaranju postupka s puno više detalja koji su važni u samoj kauzi, ali je ovo dovoljno za opće razumijevanje početka kauze. Kauza ide svojim tijekom i najvažnije je da se svi molimo da o. Ante bude što prije uzdignut na čast oltara, kako i molimo u molitvi za njegovo proglašenje blaženim i svetim.

? **Kako biste predstavili o. Antu Gabrića, zašto je važan njegov lik i djelo?**

! Sluga Božji Ante Gabrić bio je doista izvanredan čovjek, svećenik i misionar. Evo kratka životopisa.

Rođen je 28. veljače 1915. u Metkoviću u vjerničkoj obitelji, kao najmlađe, deveto dijete. U ranom djetinjstvu osjetio je misionarski poziv. God. 1926., u svojoj jedanaestoj godini, primljen je u isusovačko sjemenište u Travniku, a nakon mature, god. 1933. odlazi u novicijat u Zagrebu. U Italiji studira filozofiju. Iz tog vremena jedan njegov subrat Talijan piše o njemu: „Sjećam ga se dobro, vitak, kratke i crne kose, simpatičan drug, uvijek dobro raspoložen, dobar igrač odbojke, svagda raspoloživ pomoći drugima... Marljiv student, ni u čemu kritičan prema profesorima i drugima. (...) Jedna od njegovih kreposti koja je

najviše oduševljavala bijaše njegova spremnost na služenje.“ Ističem ovo što je o. Gabrića krasilo od kolijevke pa do groba: „svagda raspoloživ pomoći drugima“, „njegova spremnost na služenje“.

Na kraju studija filozofije dobio je pismo od oca provincijala u kojem mu javlja da mu je otac general dopustio da može ići u misije u Indiju. Neka se sprema za put! Kaže da je od radosti napravio *salto mortale*. U Indiju odlazi parobrodom iz Genove 20. listopada 1938. Najprije usavršava engleski jezik i uči bengalski, koji je savršeno naučio govoriti i pisati. Teologiju je studirao u isusovačkom kolegiju u Kurseongu, podno Himalaja, i zaređen je za svećenika 21. studenoga 1943. U to ratno vrijeme nitko mu nije mogao iz Hrvatske doći na ređenje ni na njegovu mladu misu, koju je služio sutradan u jednom sirotištu.

Svoj misionarski život provodio je na raznim postajama, a najviše je vremena proveo u Bošontiju. Razna ministarstva u Kolkati imala su povjerenje u njega i na njega su se oslanjala u svojim djelatnostima, napose kad su bile krizne situacije i zavladała nestašica hrane. Cijenili su ga i divili mu se kao strancu koji iskreno voli narod kojemu je bio poslan.

Otac Gabrić bio je misionar susreta. Neumorno posjećuje sela, susreće hindue, muslimane i protestante. Pripravlja katehiste, obilazi svoje vjernike, napose siromahe i bolesne. Njegova je korespondencija nevjerovatna. Napisao je više od 7000 pisma. Piše uglavnom noću, jer je po danu bio posvećen ljudima. Zato je vrlo malo spavao, tri-četiri sata. Imao je snažnu logistiku među iseljenim Hrvatima u Australiji, u Sjevernoj i Južnoj Americi, na Novom Zelandu, u Njemačkoj te u onima u domovini, tako da je nakon poplava ili suša hranio tisuće siromaha, ne pitajući ih za vjeru ili nacionalnost. Gradio je crkve, kapele, škole i bolnice, domove za starije i nezbrinutu djecu, rješavao probleme pitke vode. Organizirao je podizanje nasipa uz Ganges, gradnju putova i mostova. Znao je prepoznati nadareniju djecu i slao ih na daljnja školovanja. Zadnja misijska postaja bila mu je

Maria Poli – Marijino Selo. Radio je do zadnjeg dana. Tijekom duhovnih vježba koje je držao ženama u Mariji Poliju zarazio je želudac i osjetio da mu se približio dan odlaska Gospodinu. Rekao je svojem kapelanu vlč. Silvestru: „Isus me zove!“ U kolima hitne pomoći na putu u Kolkatu preminuo je istog datuma kad je krenuo u misije iz Genove, 20. listopada 1988., u pedesetoj godini svojega misionarskog rada. Pokopali su ga, po njegovoj želji, u Mariji Poliju, pod palmama, uz crkvu, s grudom hrvatske zemlje i bočicom Jadranskog mora, koje je ponio sa sobom. Na sprovodu je bilo oko 20 000 katolika, muslimana i hindua. Grob mu je hodočasničko mjesto na koje dolaze kršćani, hindui i muslimani, moleći se da im pomogne u njihovim nevoljama. Neki su iznijeli svoja svjedočanstva o čudesnim ozdravljenjima po njegovu zagovoru.

Otac Gabrić važan je zato što je toliko toga učinio u jednome od najsiromašnijih dijelova Indije. Za njega je rekao njegov provincijal otac Matthew da je „najsajjnija zvijezda na misionarskom nebu Bengalije“. Sv. Majka Terezija rekla je u Metkoviću prigodom njihova zajedničkog posjeta Hrvatskoj 1978. da bi trebali doći u Bengaliju i vidjeti što je to sve otac Ante učinio, jer je to nemoguće izreći. Rekla je: „On je donio Isusa u srce Bengalije. Donio je Isusa i Mariju u obitelji i oni žive radosnim životom. On je živa Isusova ljubav.“

Bio je neumoran i požrtvovan u naviještanju radosne vijesti. Napose je imao razumijevanja za siromahe, jer je i sam živio krajnje siromašno i pokornički. Nije imao auto, nego bicikl, koji je bio njegov raspoznajni znak. U šali je znao reći da je za vrijeme kišnog razdoblja, kad praktički nije bilo putova, nego nepregledne kaljuže, katkada on nosio bicikl, a onda bicikl njega. Svugdje se zauzimao i ublažavao bijedu mnoštva siromaha. Usto je bio i čovjek molitve i u molitvi je nalazio snagu za svoj apostolat. Po selima je često prenoćivao u malim kapelama, u kojima je molio i katkad pisao. Njegova pisma i molitve koje je pisao izlazile su iz srca i otkrivaju čovjeka duboke i nepre-

stane molitve. Kao misionar donosio je i davao Isusa drugima. Privlačio je mlade u duhovna zvanja. Sadašnji biskup te biskupije mons. Shyamal Bose kao dječarac oduševljavao se radom i svećeničkim i misionarskim životom o. Ante i odlučio je i sam biti svećenik kao on.

? Što znači njegovo životno geslo: „Gorjeti i izgorjeti za Boga i za duše“?

! Da, to je bilo njegovo životno geslo i ono se poput refrena ponavlja cijeli njegov život. Ono pokazuje da se potpuno davao Bogu i neumorno radio za duše. U jednoj svojoj molitvi, koju je molio u jednoj seoskoj kapelici nakon naporna puta, gdje je titraje svojeg srca sjedinio s titrajima svijeće, napisao je ovo: „Tajna vječnoga svjetla tajna je mojega života. Ja sam njegovo živo svjetlo, određeno da bude vječno svjetlo. Tama je još posvuda. Mrak i hladnoća. Isus mene treba. On me je odabrao za ovu uzvišenu službu: svijetliti, gorjeti i napokon za njega izgorjeti u njegovoj službi, pred životnim oltarom mojega predanja njemu i neumrlim dušama. Jesam li se posve odazvao tom pozivu? Koliko je duša sred tame bilo privučeno titrajima mojega životnog svjetla k Spasitelju? Ovo je životno pitanje. Odgovor je tek jedan: odgovor mojega života, potpunoga predanja mojega života u njegovoj službi, vječnog svjetla Vječne Ljubavi.“

Opet jednom drugom zgodom duhovito je rekao: „Treba gorjeti i izgorjeti... A mi dimimo! Zašto ću ja dimiti, molim vas lijepo?“

Evo, to je otac Gabrić, tako jednostavan, a opet dubok. Potpuno Božji, a opet sasvim uz čovjeka u potrebi. Sretan, a pun skrbi. Mistik i djelatnik. Kontemplativan u svojem djelovanju. Zavidio je jedino svjećicama na oltaru, koje su tiho i neumorno gorjele i izgorjele. I on je bio takav. Uspio je spojiti stoljetni kršćanski ideal molitve i rada, akcije i kontemplacije. Spojio je suprotnosti koje mi nikako ne uspijevamo spojiti. U tome je bila i njegova svetost.

? O. Gabrić ozbiljno je shvaćao svoje redovničke zavjete, osobito siromaštvo, a misij-

ski zavjet učinio je još puno prije u travničkom sjemeništu, pri odlasku u Indiju o. Vizjaka, kad je tada mali Ante obećao da će i on krenuti njegovim putem. Odakle toliki misionarski žar i ljubav prema Bogu i ljudima?

! Bio je redovnik, isusovac, čiji su zavjeti bili njegov raspoznajni znak. Siromaštvo je na poseban način bilo prisutno u njegovu životu, kao i zavjet čistoće i poslušnosti. Imao je toliko toga, kao nijedan misionar u Bengaliji, zato što je imao snažnu logistiku među Hrvatima gdje god su živjeli. Ali za sebe ništa nije zadržao ni imao. Kao njegov Učitelj, „koji se potpuno oplijenio uzevši lik sluge“, takav je bio i o. Gabrić, koji je Učitelju potpuno darovao svoj život. Sam je rekao: „Svijet gleda na nas. Preko tri naša zavjeta, tri čavla što nas na križu drže, ljudi žele u nama vidjeti samog rassetog Isusa.“

O njegovu misionarskom pozivu može se govoriti i kao o pozivu unutar svećeničkog poziva. Pojavili su se gotovo zajedno i to vrlo rano, već u Metkoviću, kad je bio dječarac. O tome svjedoči njegov najstariji brat. Jednom zgodom dvojica su mladih isusovačkih odgajatelja u poznatoj travničkoj gimnaziji na putu prema Splitu zakasnila na parobrod u Metkoviću. S njima se susreo Antin brat Ivo. Evo što je o tome zapisao jedan od tih mladih isusovaca: „Idemo mi od željezničke postaje u grad, kad pred nas stade jedan pristali mladi gospodin. ‘Hvaljen Isus, velečasni, jeste li vi Isusovci?’ ‘Jesmo.’ ‘Ja sam Ivo Gabrić.’ Mi mu iznesemo našu nepriliku sa zakašnjenjem na parobrod. ‘Lako za to, dođite vi samo mojim roditeljima, koji će biti veseli da vas prime. Znaite, ja imam maloga brata koji je završio osnovnu školu. On čita sarajevsku *Nedjelju* (kasnije je postao *Katolički tjednik*). Osobito voli misijsku rubriku, pa stalno govori da želi biti misionar. Primljen je u sinjsko sjemenište, ali fratri ne idu u misije među pogane. Pa baš mi je drago da sam vas sreo da o tomu progovorimo.’ Bili smo jako lijepo primljeni, maloga Antu vidjeli i obećali da ćemo pisati p. Provincijalu

čim u Split dođemo, da malo Antu primi u Družbino malo sjemenište u Travniku. Dalje je povijest koju svi znamo.“

U Travniku u gimnaziji bio je muzej o misijama, a u sjemeništu misijska skupina, u koju se i mali Ante uključio. Prigodom posjeta hrvatskih misionara u Indiji jedan od njih (J. Vizjak) postavio pitanje svim učenicima u travničkoj gimnaziji: „Hoće li i tko od vas poći u misije?“

Nastao je muk, a onda mali Ante digne ruku i reče: „Ako ne želi nitko drugi, ja ću!“ O tome je kasnije uvijek rado govorio i nikada to nije zaboravio. Također je sudjelovao u predstavama u kojima se prikazivalo kako misionar poučava djecu ispod palme, a ulogu tog misionara uvijek je htio imati Ante, iako je bio u nižim razredima. U tom su se već uočavali žar i ljubav prema Bogu i ljudima, koji će kasnije prerasti u pravi oganj.

? Što vama osobno, ali i kao vicepostulatoru, predstavlja o. Ante Gabrić?

! Kao sjemeništarc susreo sam se s o. Antom kad je dolazio u Hrvatsku. Na mene je ostavio snažan dojam čovjeka koji živi ono što govori. Još više sam se susreo s njime u knjigama u kojima su sabrana njegova pisma, a mi smo ih kao novaci čitali za vrijeme ručka. Pročitali smo sva četiri velika sveska njegovih pisama, koja smo s oduševljenjem slušali i kasnije komentirali. Svidio mi se njegov stil, koji je bio duhovan i duhovit, jasan i poticajan. Napose su njegove molitve takve da čovjeka ne ostavljaju indiferentnim.

Baveći se njegovim životom kao vicepostulator, još sam više uočio njegovu veličinu i požrtvovnost u radu za Boga i za ljude. Sve što je imao i dobivao dijelio je onima kojima je bio poslan naviještati radosnu vijest. Sve je susretao s ljubavlju i nije gledao kojoj vjeri pripadaju ni kojeg su naroda. Njegov pokornički život bio je vidljiv. Njegova ljubav prema svećeništvu i radost što je Kristov svećenik rijetko se susreće među svećenicima. Rekao je: „Lijep je naš svećenički život. Što

Fotografija: Zvonimir Atljević

više posla i žrtve, to on postaje sve ljepši i ljepši.“ Svaku godišnjicu ređenja proslavljao je u molitvi i živio je svoje svećeništvo onom radošću koja ga je prožimala na njegovu ređenju. To na mene ostavlja snažan dojam i stoga gajim posebnu pobožnost prema njemu. On je, jednostavno, bio radostan svećenik. Evo kako o tome govori: „U 38 godina što sam tamo u Indiji, nijedan dan nisam bio nesretan. I ljudi me pitaju: <Je li to moguće?> Ja kažem: <Jest!> Dok živimo s Isusom, dok se s Isusom žrtvujemo, moramo biti sretni. Ja se nisam ni jedan dan, ni jedan čas niti pokajao niti sam požalio što sam se odazvao Isusu, što sam se odazvao dušama. Sretan sam! Tu sreću želim i svima vama.“

? Živimo u ubrzanu vremenu, punu poteškoća, nemira i izazova. Što mislite da bi o. Gabrić savjetovao kako isplivati iz tih poteškoća i pronaći radost i mir?

! To je on snažno uočavao kod ljudi, napose kad je pohađao zapadne zemlje. Iako je sam bio velik apostolski putnik, nije bio uznemiren ni zabrinut. Potpuno se predavao Božjoj providnosti. Zato je govorio: „Mi se tužimo, mi sve gledamo kroz crne naočale... Nemirni, nezadovoljni, žurimo se, trčimo, letimo – i ne nalazimo mira ni ljepote. A mir i ljepota tako su nam blizu, u nama su. Da, da, manje ludog trčanja, manje lude žurbe, manje besmislena trošenja vremena uz televizor (danas bi tome dodao kompjutore i mobitele). Više biti radin u tihu i neumornu radu u Božjoj službi i u službi brata čovjeka.“ Time je rekao sve i na najbolji način. Nama se čini da ne bismo mogli živjeti bez kom-

pjutora i mobitela. A do nedavno smo sasvim dobro bez njih funkcionirali. Jednom zgodom je ovo rekao: „Možda sam ja malo zastario, no sretniji sam vam ja kad spavam na hasurama u vlažnim kapelicama delte rijeke Gangesa, i gladan, i u groznici, nego što bih bio u luksuzu!“

? O. Gabrić tjelesno je bio slab i često se šalio na svoj račun, ali neumoran u naviještanju i djelovanju. U čemu je tajna, kako učiniti najviše što možemo i još malo više?

! Da, to je zanimljivo. Zbog krhka zdravlja nije služio vojsci. Kad je odlazio u Indiju, liječnici su mu prognozirali da će brzo umrijeti. On se nije na to obazirao. Na misijskoj postaji u Bošontiju svojim radom promijenio je cijelo mjesto, koje je postalo grad. O tome je svjedočila misionarka sestra Silvana Mužić, koja je dugo radila u toj postaji kao bolničarka. Kad se nakon više godina vratila u Bošonti na proslavu pedesete godišnjice ženskog samostana, kaže da nije mogla prepoznati tu postaju koliko se promijenila. Prije su ondje bile kolibe i naokolo močvare, a sad su kuće zidanice, asfaltirane ulice, ljudi na biciklima i motorkotačima. Sve to treba zahvaliti misionarima, a napose ocu A. Gabriću.

Nije bilo nikakve bolnice i prvu je sagradio o. Gabrić i predao ju u ruke redovnica Kćeri Sv. Križa da ju vode. Ista redovnica svjedoči o o. Gabriću da ga ne bi mogli ni lancima zaustaviti kad je odlučio poći u obilazak sela, jer je jednom zgodom teško povrijedio nogu i unatoč svemu otišao u obilazak sela. Ako on kaže: „Glavna pokretna snaga u mom je radu raspeti Isus“, onda mi tu ne možemo ništa bolje ni više o njemu reći. On je to sazeo u jednu jedinu rečenicu i njom rekao sve. Nama treba „puno tinte“ da bismo to prikazali i objasnili. Evo još jedne njegove misli o tome:

„Caritas Christi urget nos! Ljubav nas Kristova potiče! Ne da mi mira. Goni me na rad, na žrtvu, na žrtvu za čitav svijet.“ U tome je njegova tajna i ono „malo više“! Svaki je naš komentar na to suvišan.

? **Jesmo li mi uopće svjesni važnosti misija i vrijednosti misionara i misionarka, koji daruju cijele sebe da bi pomogli braći i sestrama u potrebi te donose živog Boga onamo gdje za Boga još nisu čuli?**

! Crkva je svjesna važnosti misija i rada misionara i misionarka. Zato je uvedena i Misijska nedjelja, kada na poseban način mislimo na tu djelatnost Crkve i za nju molimo. O. Gabrić je napose za svojeg pohoda domovini Hrvatskoj 1969. oduševljavao vjernike i probudio veliko zanimanje za misije i za naše misionare. Svojim pismima raznim glasilima i pojedincima podržavao je i širio taj misijski duh. Ne smijemo se osloniti samo na Misijsku nedjelju i tada nešto učiniti i malo se pomoliti. *Radosna vijest* u tom smislu puno čini. Gabrićevski rečeno: ona gori za misije!. Trebalo bi u svima nama biti takvo raspoloženje kao što je sam Gabrić zapisao o Misijskoj nedjelji: „Ta Misijska nedjelja nema ni noći, ni ponoći, nego je to vječna zora, vječna nada Njegove misijske molitve: ‘Dodaj kraljevstvo Tvoje!’“ Napisao je o. Ante i prekrasnu molitvu prigodom 50. godišnjice Misijske nedjelje.

? **Voljeli bismo da se proces za proglašenja blaženim ubrzo privede kraju te da i službeno imamo zagovornika na nebu. Kako možemo molitvom pomoći?**

! Da, to je želja nas svih, a napose onih koji su susreli o. Gabrića i koji su ga poznavali. Mnogi Hrvati su se obradovali kad je Majka Terezija bila proglašena blaženom i svetom, ali su i uzdahnuli s tugom u srcu, jer su očekivali da bi i o. Gabrić trebao biti zajedno s njom uzdignut na čast oltara. Njih dvojice bili su srodne duše. Iako je mlađi od sv. Majke Terezije, on je prije dogorio. Kad su joj sestre to javile, bila je u Rimu. Samo je kratko rekla: „On je u nebu!“ Sam proces ima svoju

zahtjevnost i svoj postupak, svoj put. Ono što možemo svi učiniti i što trebamo najprije činiti jest da molimo za njegovo proglašenje blaženim i svetim. Tiskali smo sličice s njegovim likom i molitvom na poledini. Trebamo se moliti u svojim potrebama i bolestima, jer tek kada bude službeno od liječničke komisije u Vatikanu prihvaćen takav čudesni događaj po njegovu zagovoru, onda će i biti proglašen blaženim. Uslišanja i ozdravljenja po njegovu zagovoru mogu se slati na adresu Vicepostulature: vicepostulatura.oag.@isusovci.hr. Trebamo širiti pobožnost prema njemu i pomagati djela koje je u Zapadnom Bengalu činio. Za to je napose zaslužna Zaklada „Otac Ante Gabrić“, koju možete pratiti na internetu i vidjeti kako djeluje.

? **Kolika je važnost molitve za naš život i rast u vjeri i koja je vaša omiljena molitva?**

! Postoji izreka: „Reci mi kako i koliko moliš i reći ću ti kakav si vjernik!“ O. Gabrić bio je velik molitelj. Molitve su mu izlazile iz srca i išle su Božjemu Srcu. Čuderno je kako je spajao molitvu i rad. Izrekao je i napisao lijepih molitava u tako različitim zgodama života i u svim vremenima liturgijske godine. Poznate su mu jutarnja, podnevna i večernja molitva misionara. Time ujedno ukazuje kako su to povlaštena trenutci dana kad bismo se trebali moliti. Svatko treba naći svoje vrijeme u danu kad mu je najbolje i najlakše moliti. Trebali bismo svakako početi i završiti svoj dan molitvom. Ima puno metoda i načina molitve koji nam mogu pomoći da nađemo svoj vlastiti put molitve. Taj je put nemoguće naći ako ne molimo. Molimo li usmeno, meditiramo ili kontempliramo, svejedno je. Samo da nam dan ne prođe a da se barem malo ne pomolimo. Molitva nam daje duhovnu kralježnicu, koja onda sve drži. Oče naš, *Zdravo Marijo* i *Slava Ocu* molitve su *par excellence* i izvan svake kategorije i konkurencije. Možda ćete se iznenaditi, ali tri kratke molitve koje sam od majke naučio u najranijem djetinjstvu još uvijek molim i vrlo su mi drage. Nisam ih ni u jugoslavenskoj

vojsci propuštao dnevno moliti. Ako se Isus, naš jedini i pravi Učitelj u molitvi, tako često povlačio na samotna mjesta da bi molio i noći provodio u molitvi, onda i mi to moramo činiti. To tiho zajedništvo sa svojim Nebeskim Ocem bilo je kamen temeljac njegove zemaljske misije i izvor njegove snage. U svakome ključnom trenutku svojeg poslanja Isus se okretao molitvi, pokazujući njezinu središnju i presudnu ulogu u njegovoj službi. I mi smo pozvani činiti isto.

? **Koji je vaš omiljen biblijski citat i zašto?**

! Uh! Kada pomislim da je taj, pojavi se neki drugi i tako se karika lanca biblijskih citata niže... Ostat ću kod onoga koji sam odabrao za svoju mladu misu i stavio na mladomisničku sličicu: *Iv 21, 17* („Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim.“) Toliko mi je drag da ga imam ispisana na grčkome i latinskome. U njemu Petar očituje svoju poniznost i skromnost. Svjestan je svega što je učinio, a nadasve svoje obnovljene ljubavi prema uskrsnulom Gospodinu. Triput je upitan i triput ponavlja svoju ljubav prema Gospodinu. Kad mi je citat pred očima, molim se za svećenike, napose kad im držim duhovne vježbe.

? **Koja bi bila vaša poruka čitateljima *Radosne vijesti* i što biste nam stavili na srce kao poruku za razmišljanje i djelovanje?**

! *Radosna vijest* ima lijep i važan zadatak: držati budnom svijest o misijama. To treba nastaviti i ustrajati u tome. Sve se tiskovine muče kako opstati kada internet i njegove izvedenice „kolo vode“. Lijepo je čitati što sve naši misionari i misionarke rade.

Neka čitatelji budu zahvalni što u *Radosnoj vijesti* mogu naći ono najbolje, najtočnije i najsigurnije o misijama i našim misionarima i misionarkama, koji radosno navijestaju radosnu vijest! I neka nastave pomagati *Radosnoj vijesti* i misijama. Bez njihove pomoći ni *Radosna vijest* ni misije ne mogu kvalitetno i dobro nastaviti ispunjavati svoje poslanje.

Molimo se da crkvena zajednica rado prihvati želje i sumnje onih mladića i djevojaka koji osjećaju poziv da služe Kristovu poslanju u svećeničkom ili redovničkom zvanju.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Prateći papu Franju u njegovim nastupima i u primanju različitih skupina, osjećamo njegovu žarku želju da s drugima podijeli svoje brige za cijelu Crkvu, ali istodobno su njegovi govori prožeti također željom da sva Crkva dijeli s njime njegove brige. Stoga u ovomjesečnoj molitvenoj nakani Papa poziva upravo crkvene zajednice da se ozbiljno zauzmu za one koji bi se htjeli pridružiti Kristovu poslanju kao svećenici, redovnici ili redovnice. Znamo dobro da je Gospodin glavni djelatnik kada koga poziva na takvo predanje Kristu. Ali znamo također da je i za taj poziv potrebna velikodušnost pojedine pozvane osobe. Pritom ne smijemo zaboraviti da i okolina, posebica najbliža, ima golemu ulogu u prepoznavanju i podupiranju takve odluke mlada bića.

A svako mlado biće, čega smo uostalom svi svjesni, ima dozrijevati

i pritom se susretati s nemalim poteškoćama i gotovo nepremostivim preprekama. Mnoge su prepreke izvanjske, ali je najvažnije suočavati se i s nutarnjim poteškoćama. U tome bi se imalo iskazati iskustvo pojedinih Bogu posvećenih osoba, a trebaju se uključiti i stručnjaci u psihologiji i pedagogiji. Ali nadasve je potrebno razumijevanje obitelji i temeljne crkvene zajednice, a to znači župe.

Vjernici dobro znaju da se Božji život u nama rađa, raste, razvija i dopijeva do zrelosti unutar zajednice koja također čezne za onima koji će im taj život posredovati snagom sakramenata, ali i svjedočanstvom posvećenog života Bogu za ljude. Napokon, u *Vjeronju* isповijedamo: „koji je radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s nebesa“. To se, dakle, spasenje živi i posreduje u zajednici vjernika, Crkvi.

Kako je lijepo vidjeti kad se crkvena zajednica raduje novomu svećeniku ili novoj redovnici! To je također poticaj da zauzeto djelujemo da nam se ta radost ne oduzme. Upravo ćemo se stoga moliti za nova svećenička i redovnička zvanja; ne samo da ih bude, nego da budu uistinu predani Kristovu djelu koje im on povjerava. S tim je u vezi također briga i za druge, odnosno za područja gdje takva zvanja ponešto nedostaju, ne bi li i oni uživali u rastu Božjeg života u sebi, uz pomoć Kristovih pozvanika, i s nama dijelili istu radost djece Božje.

Upravo je to i smisao blagdana Svijećnice ili Gospodinova prikazanja u Hramu na početku ovog mjeseca. Taj se blagdan već odavno slavi i kao Dan posvećenog života. A oni koji su Bogu posvećeni imaju služiti posvećenju svega puka Božjega!

Pjevači betlehemske zvijezde u Gračanima

U ponedjeljak 6. siječnja 2025. godine, na svetkovinu Bogojavljenja – Sveta Tri kralja, Pjevači betlehemske zvijezde Župe sv. Mihaela arkandela Gračani, u Zagrebu, u sklopu akcije Papinskih misijskih djela obišli su šesnaest obitelji. Ove su godine u akciji sudjelovale čak dvije skupine, s ukupno šesnaestoro djece i mladih. Svaka skupina sastojala se od Tri kralja, zvjezdonoše, anđela, svirača i mladih u pratnji. Sve je započelo zajedničkom molitvom,

probom te fotografiranjem u župi, a potom se svaka skupina uputila u obilazak obitelji po župi, a na kraju je uslijedilo zajedničko druženje.

Tu hvalevrijednu akciju u Gračanima prije dvadesetak godina pokrenule su sestre uršulinke, koje su u nju uključile djecu koja su bila aktivna u Malim misionarima. Iako sestre više nisu u župi, plodovi njihova rada vidljivi su i dan-danas te tako Mali misionari još uvijek djeluju u župi, a živi i akcija Pjevača betlehemske zvijezde. Akciju su kako prošle tako i ove godine organizirali mladi, koji su i sami kao djeca sudjelovali u toj akciji, što pokazuje njezinu vrijednost i plodove koje donosi te koliko je bitno da se djeci od najranije dobi usadi svijest o

pomaganju drugima, pogotovo onima koji su najugroženiji.

Pjevači su s osmijesima na licima, pjesmom i recitacijama razveselili brojne župljane, koji su otvorili vrata svojih domova i svojih srca, a ujedno su učinili dobro djelo prikupljanjem novčanih priloga koji će pomoći njihovim vršnjacima u potrebi. Darovi koji su se prikupili predani su u središnji fond Djela sv. djetinjstva.

Ispunjeni istinskom radošću, potaknuti prekrasnim reakcijama i potporom župljana, gračanski Pjevači betlehemske zvijezde s nestrpljenjem iščekuju sljedeću godinu. Već sada razmišljaju kako će proširiti akciju, izraditi nove kostime i posjetiti još veći broj obitelji u župi te tako pomoći i razveseliti one zbog kojih se akcija i održava – najpotrebitiju djecu diljem svijeta.

Katarina Šelendić

Raspjevani mali misionari u središtu Zagreba

U mjesecu siječnju, na svetkovinu Bogojavljenja, obilježili smo Dan Djela svetog djetinjstva, koji nam ukazuje upravo na to kako mali koraci, male promjene, mogu dovesti do velikih rezultata. Povodom toga mali Pjevači betlehemske zvijezde u organizaciji naše Nacionalne uprave 3. siječnja obišli su središte Zagreba i pjesmom nosili znak Betlehemske zvijezde, naviještajući božićnu blagovijest. Raspjevani mališani i ove godine došli su iz Župe sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu, a riječ je o članovima dječjeg zbora „Antunovi slavuji“, koje vodi s. Ivanka Darojković. Druga skupina raspjevanih mališana dolazi iz Župe sv. Petra u Zagrebu, koju čine učenici OŠ-a Matka Laginje i OŠ-a Ivana Filipovića, pod vodstvom s. Ljubice Bosilj. Od srca im zahvaljujemo na njihovoj trudu i vremenu te ljubavi za misije.

Bilo je divno i raspjevano, veselo i živahno, kako u društvu djece uvijek bude! Ove godine naši mali raspje-

vani misionari posjetili su Apostolsku nuncijaturu, Nadbiskupski duhovni stol, „Glas Koncila“, svećenički dom na Kaptolu, samostan Kćeri Božje ljubavi na Novoj Vesi, djelatnike Hrvatske biskupske konferencije i Hrvatske katoličke mreže, Hrvatski Caritas, Hrvatski katolički radio, Laudato TV i trgovinu „Petrus – misno i crkveno ruho“. Na kraju su zapjevali u središtu grada i tako pjesmom obilježili završetak prvog tjedna 2025. godine.

Još jednom želimo zahvaliti na otvorenosti srca svih koji su ugstili male raspjevane misionare te darovali prilog za Djelo svetog djetinjstva. Svojim primjerom pokazali su djeci da se prava radost otkriva iznutra i da nitko nije premalen da bi činio velike stvari. Po iskrenoj molitvi i dobrim djelima, koja se čine od srca, doga-

đaju se velike stvari. Učimo od djece kako biti velikodušniji, radosniji i neopterećeniji i kako pružiti ruku onomu tko je u potrebi! I molimo jedni za druge i budimo misionari Isusove ljubavi!

PMD u RH

Anđeli dobrote pomažu djeci u misijama

Pjevači betlehemske zvijezde iz Župe Presvetog Srca Isusova Baldekin, u Šibeniku, krajem prosinca pohode domove župljana, pjevaju im božićne pjesme i tako prikupljaju pomoć za svoje siromašne vršnjake u Africi, da bi im omogućili školovanje i pomogli im da ne gladuju. Baldekinski Pjevači betlehemske zvijezde, koje zbog njihove lijepo i plemenite misije nazivaju anđelima dobrote, „lete“ već dvadesetak godina te svojim župljanima donose radost, mir i dobrotu.

Iako se župa ne ističe po bogatstvu svojih župljana, u Hrvatskoj je u samom vrhu u humanitarnom dje-

lovanju. Zahvaljujući darovima, župa pomaže školovanju djece u Africi, koja bez te pomoći nikada ne bi naučila ni čitati ni pisati. Školovanje osmoškolca u misijskim krajevima godišnje stoji 100 eura, a srednjoškolca 150 eura.

„Pomažući svojim gladnim i siromašnim vršnjacima, naša djeca čine dobro djelo, ali istovremeno obogaćuju sama sebe, svoje obitelji i cijelu našu zajednicu“, istaknuo je župnik Župe Presvetog Srca Isusova Tomislav Puljić. „Najveća vrijednost te akcije je što se naša djeca odgajaju u

duhu dobrote i ljudske solidarnosti. To što uče kako je dobro činiti dobro ne može se mjeriti materijalnim vrijednostima, a činjenica da sudjeluju s radošću i veseljem svemu daje duboku ljudsku i duhovnu dimenziju. Radostan sam i ponosan na sve svoje pjevače Betlehemske zvijezde i na sve župljane koji će im otvoriti vrata svojih domova i svoja srca.“

Stanko Ferić/mok.hr

Misijski duh u Velikoj Gorici

Naša župna zajednica već niz godina posebnu ljubav i brigu pokazuje prema misijskom poslanju Crkve. Tako Misijska zajednica Majke Terezije provodi brojne akcije za djelovanje naših misionara po svijetu. Treba izdvojiti i Pjevače betlehemske zvijezde, kao i posjet Triju kraljeva na svetkovinu Bogojavljenja i misijske kutijice.

Pred kraj same građanske godine zaželjeli smo obilje Božjeg blagoslova našem župljaninu koji se zaputio u misijsko poslanje Crkve u Dominikansku Republiku. On je salezijanac Marijan Zovak. Tom prigo-

dom u nedjelju 29. prosinca 2024. don Marijan Zovak predslavio je misu u devet sati te uz riječi podrške našeg župnika Norberta Ivana i prigodni poklon župljana zahvalio na svemu i preporučio se u molitve. Sigurno je da će se u budućnosti naša misijska aktivnost i pojačati zbog posebne povezanosti s našim novim misionarom.

Ove godine posjetila su nas i Tri kralja na misi u devet sati, s prigodnom porukom ljubavi i otvorenosti za sve ljude u bilo kojoj potrebi. Župljani su rado dali svoj prilog za tu akciju

Papinskoga misijskog Djela sv. djetinjstva. Možemo zaključno reći da će nam godina jubileja biti ispunjena i daljnjim akcijama za misijsko poslanje Crkve. I zato hvala župniku i svim suradnicima, a posebno Misijskoj zajednici Majke Terezije!

Tekst: s. Ljubica Josić
Foto: župa Navještenja BDM

Misijska akcija na Svetom Duhu

Povezivanjem svetkovine Bogojavljenja i Papinskoga misijskog Djela svetog djetinjstva Katolička crkva upućuje zajednicu vjernika da neovisno o prilikama dobra i mira i mi, poput mudraca tražeći Isusa, prinosimo žrtve i vršimo svoje poslanje, odgovarajući na potrebe onih koji nisu u našoj neposrednoj blizini. Razmišljajući o dobrobiti djece u misijama, postajemo dionici poslanja zaštite i pomaganja.

Misijska zajednica župa svetog Antuna Padovanskoga i svetog Maksimilijana Kolbea, u suradnji s obiteljskom zajednicom „Amoris Laetitia“, ove je godine tijekom adventa u središte aktivnosti vezanih za Papinsko misijsko Djelo svetog djetinjstva stavila molitvenu pripravu. Uz podršku Nacionalnog ureda Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj, koji se pobrinuo za molitvenu animaciju i kućice za pri-

kupljanje priloga, tijekom cijelog adventa unutar obiteljskih domova molila se zagovorna molitva malog misionara i prikupljani su prilozima za Papinsko misijsko Djelo svetog djetinjstva. Na svetkovinu Bogojavljenja obitelji su kućice s prilozima prinijele jaslicama u bazilici svetog Antuna Padovanskoga. Velikodušan odgovor vjernika i hodočasnika koji su na Bogojavljenje pohodili misna slavija u bazilici ostavlja nam da

posvjedočimo o snazi obiteljske zagovorne molitve, kojom su naše drage obitelji dotaknule brojna srca zajednice vjernika i osigurala sredstva za pomoć djeci u misijama.

Renata Kubelka

Misijsko Bogojavljenje u Tolisi

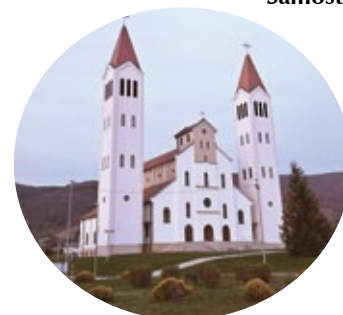
Na svetkovinu Bogojavljenja u Župi uznesenja Marijina u Tolisi misna slavlja predslavio je mons. Luka

Tunjić. Razlog njegova posjeta bilo je obilježavanje Dana Djela svetog djetinjstva, koje je jedno od četiri papinska misijska djela. Naime, mons. Luka Tunjić ravnatelj je Papinskih misijskih djela BiH, pa je vjernicima u homilijama približio misijsko poslanje Crkve i važnost misija za svijet. Naglasio je da svaki kršćanin po krštenju ima poslanje ponajprije naviještati

radosnu vijest, a zatim donositi blagostanje svakomu društvu u kojemu se nađu.

Bogojavljenje ili Sveta Tri kralja svetkovina je u kojoj se vrlo često razmišlja o daru koji se može darovati novorođenomu Kralju, Isusu Kristu. Svatko tko nahrani i napoji one najmanje i najpotrebitije kao da je to učinio Isusu. Tako su i župljani danas na dar djetetu Isusu, koji tajnovito prebiva u svakome potrebitome i gladnome, pomogli svojim prilogom, dajući milostinju i kupujući suvenire i nabožne predmete nakon svetih misa. Te lijepe karitativne i misionarske geste znak su životnosti župe, u kojoj se neprestano pokazuje da i sama od Boga prima milost na milost.

Samostan Tolisa

Adventska akcija u Kupresu za Ugandu

Na svetkovinu Krista Kralja župnik Tomislav Mlakić vjernicima Župe Svete obitelji u Kupresu najavio je adventsku akciju *Moj mali dar za jedan veliki osmijeh*, koju su uz odobravanje prihvatili. Cijelo vrijeme došašća vjernici su mogli ubaciti svoj dar u kutiju koja se nalazila u crkvi. Vrijedno je spomenuti da su župni animatori prihode od adventskih vijenaca i kupreške aronije ove godine odlučili namijeniti za misije. U tu hvalevrijednu akciju uključio se Hrvatski dom, na

čelu sa svojom ravnateljicom Marinom Loznačić, gdje je na božićnom koncertu prikupljen dar za tu nakanu.

U svojem zahvalnom pismu s. Vedrana Ljubić naglasila je da je sretna zbog dara od 10 950 maraka te da će taj novac pomoći školovanju djece koja će započeti novu školsku godinu početkom veljače. „Netko reče da svi ne mogu ići u misije, ali mogu pomoći misionarima – to su misije, to ste vi. Za to vam od srca hvala i preporučam se u vaše molitve“, napisala je s. Vedrana.

Zbog čega s. Vedrana Ljubić i misija u Ugandi? Treba spomenuti da su redovnice Kćeri Božje ljubavi djelovale u Župi Otinovci – Kupres prije rata. Kao znak zahvalnosti za sve ono dobro što su časne sestre učinile u našim župama, odlučeno je da to bude za s. Vedranu i njezinu misiju u Ugandi.

Jadranko Kurt, župni vikar

Misijske kasice u došašću u Čerinu

Župljani Župe sv. Stjepana prvomučenika u Čerinu i ove su godine u došašću i u božićnom vremenu, zagledani u Dijete Isusa, odlučili pomoći upravo djeci, i to onoj najpotrebitijoj, u dalekim misijskim zemljama Afrike.

Na prijedlog župnika fra Velimira Bagavca, župljani su uzeli misijske kasice na svetkovinu Krista Kralja i skupljali novac tijekom adventskoga i božićnog vremena. Župljani su se rado odazvali na tu plemenitu akciju, a svoje kasice donijeli su na misu na svetkovinu Sveta Tri kralja i stavili ih ispred oltara. Djeca naše župe od prikupljenih su kasica napravila lanac ljubavi, u kojem su sadržane molitve

za njihove vršnjake, kao i želje da sva djeca svijeta rastu radosno u sreći i ljubavi. Tom prigodom za djecu u misijskim zemljama prikupljeno je 15 100 maraka. Bogu hvala da se svake godine prikupi više sredstava! Stoga zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u toj misijskoj akciji naše župe.

Više puta čuli smo od naših misionara da je život djece u Africi u materijalnom pogledu vrlo siromašan, ali da se nitko tako radosno ne smije kao djeca u Africi i da im je vrlo malo potrebno za životnu radost. Neka ovo naše malo djelo njima bude zaista puno! Tad će i naša srca biti ispunjena.

Marijana Barbarić

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Novi planovi

Bošonti, 25. veljače 1960.

Dragi moji!

Ne znam što si mislite o meni: već sam vas tako dugo ostavio bez ikakve vijesti iz Bošontija. Kušao sam nekoliko puta, no nisam uspio. Pa, evo, sada nekoliko vijesti od mene.

Hvala dragom Bogu, zdrav sam i veseo u svom svetom staležu! Posla do preko glave, poteškoća, pogibelji na sve strane, no Božja providnost me prati i čuva. Znam da to dugujem vašim molitvama i žrtvama, pa vam se svima od svega srca zahvaljujem. Molite se i nadalje za mene, dnevice se molite! I ja se vas sjećam svakog jutra kod Božjega oltara. I vas, i naših dragih gore na Svetom Ivanu. I majke i oca sam se sjetio svečanom svetom misom na dan njihove smrti. Ja to uvijek navijestim vjernicima u župi. Sjećam se i svih ostalih rođaka i komšija. Isto tako i onih koji su naš dragi Krnjesavac ostavili i razišli se širom svijeta.

Umećem nekoliko fotografija. Ne znam da li će one do vas stići. Najradije bih vam poslao jedan mali album, da vidite koliko se toga promijenilo u Bošontiju. Podigli su tu velike zgrade, da bi se, možda, i Metković pred njima sakrio. Imamo tu sada visoku školu i tehničku školu s modernim strojevima, koje smo dobili iz Amerike preko države. U školi je sada oko 600 dječaka i oko 280 djevojaka. Tehnička škola ima 11 razreda, dok je viša škola do de-

setog razreda. Cijela je misijska postaja elektrificirana. Morali smo kupiti okolna polja, jer još i dalje zidamo. Po svoj prilici ćemo za koju godinu dana imati i prvi dio kolegija (sveučilišta). Kako se sve to promijenilo! Kad sam došao ovamo, tigrovi su još od vremena do vremena dolazili, gdje se sada diže krasni konvikt za stanovanje dječaka izvana. U tehničkoj školi imamo razne odjele: stolarski, električarski, veldiranje i ostale stvari, koje ne znam kako se zovu u našem krnjesavskom jeziku.

Bolnica je također veoma lijepa. Iz Zapadne Njemačke dobio sam ove godine veliku pomoć, pa ćemo bolnicu proširiti i dodati aparat za rendgen.

Nego, po svoj prilici, ja ću na skoro ostaviti Bošonti. Otići ću dalje dolje prema džunglama, da počnem jednu novu misijsku postaju. Vama, eto, tu nakanu posebno preporučam u molitve. Ja se nadam da će mi poglavari uslišati molbu. Bit će, dakako, velikih poteškoća s početka, jer tamo nemamo još ništa. No Isus je i tamo, tamo su također neumrle duše, koje na njega čekaju. Meni srce izgara da tamo mognem otići. Već sam nekoliko puta pohodio te predjele, pa se nadam da će se u budućnosti i tamo mnogo dobra učiniti. Sve je, dakako, u Božjim rukama.

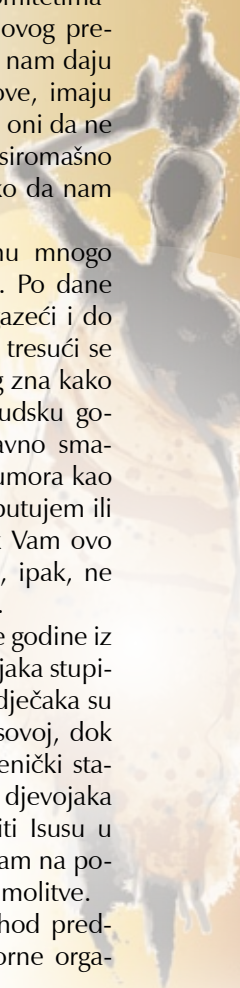
Lanjske smo godine imali strašne poplave, pa je velika bijeda na sve

strane. Mi nastojimo koliko god možemo pomoći bijednicima, a i država se mnogo trudi oko toga. Kako sam ja u ovim predjelima već duže od 15 godina, poznajem sva ta sela, sve njihove nevolje, pa me je država postavila kao člana u raznim „komitetima“ za poboljšanje i izgradnju ovog predjela. Uopće državne vlasti nam daju mnoge veoma važne poslove, imaju silno povjerenje u nas. Vide oni da ne radimo za sebe, da živimo siromašno s tim siromasima, pa dakako da nam vjeruju.

Ove godine sam uistinu mnogo prepatio s tim bijednicima. Po dane i dane kroz blato i vodu, gazeći i do vrata. I gladan, i umoran, i tresući se od groznice. Sam dragi Bog zna kako sam mogao izdržati. Na ljudsku govoreći, morao sam već davno smaknati, no eto još rad ide, umora kao da i nema. Mnoge noći ili putujem ili radim pišući pisma – i dok Vam ovo tipkam, kasna je noć – no, ipak, ne osjećam se previše umoran.

Jedna radosna vijest: ove godine iz ove male župe šest je djevojaka stupilo u redovnički stalež, dva dječaka su postala braća u Družbi Isusovoj, dok se jedan pripravlja za svećenički stalež. A ima još više mladića i djevojaka koji se žele sasvim posvetiti Isusu u redovničkom životu. Njih vam na poseban način preporučam u molitve.

Nedavno smo imali pohod predstavnika katoličke dobrotorne orga-

nizacije iz Amerike. Oni su nam ovo nekoliko godina spasili na tisuće obitelji svojom pomoću, kao što je mljeko, riža, kukuruz, pšenica i lijekovi. Bili su jako zadovoljni kad su vidjeli koliko se dobra čini tim darovima.

Zadnje nedjelje smo primili vijest o smrti krašičkog mučenika, pa smo imali svećane zadušnice. On je tu na

velikom glasu svetosti. Novine su o njemu krasno pisale. Isprosio on blagoslov i sreću domovini!

Ne znam kad će vam ovo pismo stići. Mislim da je malo prerano čestitati sretan Uskrs, kad ni korizma još nije počela. No, ostanite uvjereni da, bio Božić ili Uskrs, vi ste svi danevice u mojim mislima i molitvama,

osobito u sjećanju kod svete mise!

Za Ljubinu sretnu operaciju prikazat ću zahvalnu misu u prošteništu Gospe Fatimske.

Pozdrav i blagoslov svima i svakome, osobito najmlađima!

Ljubi vas sve vaš

Ante

Moje brige i radosti

Dragi moj Ante, dragi seminarci!

Baš sam dobro započeo svoju 55. godinu. Išao sam leći u tri sata, a prije pet sati valjalo je ustati. Svetu misu sam prikazao za sve svoje mile i drage, i za žive i za mrtve, u zahvalu za njihovu ljubav i dobrotu. Također i za sve prijatelje i dobrotvore misija – dakle, posebno za sve vas. Iskreno vam kažem: svakog jutra mislim na vas, molim se za vas. I ujutro kod oltara, i kad umoran i iscrpljen hodam po selima u ovoj tropskoj vrućini. Isusa molim da vam dade snage i jakosti, da vesela i junačka srca možete ustrajati na sveto započetom putu. Sada revnim učenjem, dobrim vladanjem, poslušnošću svojim poglavarima, međusobnom ljubavlju. Da budete pravi junaci, mladići žrtve i samoprijegora! To je što nam danas treba više nego išta drugo.

Ovo pismo pišem svima u splitskom sjemeništu, no i svima drugima, osobito onima koje sam imao sreću pohoditi za vrijeme svog boravka u domovini – zagrebačka Šalata, „Paulinum“ u Subotici, sjemenište u Dubrovniku.

Nemate pojma kako ste divan utisak na mene ostavili. Vaše veselje, oduševljenje za misije, obećanje vaših molitava i žrtava. I od srca vam kažem: osjetio sam već na putu natrag u Bengaliju plod tih vaših molitava i žrtava. I dok sam bio teško bolestan u Americi, i sada u dragoj mi misiji.

Toliko me je posla čekalo da, na ljudsku govoreći, nije bilo moguće sve svršiti, no eto sve lijepo ide – i posao ovdje na glavnoj misijskoj postaji, gdje

su nam škole nedavno počele, i po udaljenim selima, koja sam već sva pohodio, i s prehranom djece u 140 škola. Lani ih je bilo 15 000 djece, a ove godine je broj skočio na 20 500. Sjećate li se još onih fotografija kako dječica nose na tanjurima svoje obroke: riža, grašak i nešto povrća zajedno skuhanu. Za mnoge je to jedini obrok dana. I kako su oni sretni i veseli! Pa kad koji put, možda, sjemenišna hrana ne će biti najbolja, pomislite malo na Bengaliju, na ovu vašu malu braću i sestrice, pa će vam hrana uvijek biti ukusna. A i vaše dobre časne sestre, koje se za vas toliko žrtvuju u kuhinji, sigurno će biti vesele, pa će sigurno koja doći i u – misije.

Spominjući škole, posebno vam u molitve i žrtve preporučujem naše mladiće i djevojke na višim naucima u gradu Calcutti. Dosta ih se pripravlja za svećeničko i redovničko zvanje. Treba se moliti da bi ustrajali do konca. To je jedan od najvećih problema kod njih. A i da bih mogao dobiti dostatno sredstava za njihov odgoj. Mnogo me koštaju, jer su im roditelji više puta tako siromašni da im ne mogu nabaviti ni knjiga.

Kako rekoh, već sam sva sela pohodio. I dosta toga doživio. Htio sam sve snimiti na vrpcu i poslati vam, no nisam stigao. Morat ću to učiniti ovih dana.

Božić sam proslavio u našem najsiromašnijem selu Bonmogri. Da ste vidjeli veselja toga dana! Nismo se vidjeli šest mjeseci. Mala braća i sestrice našeg katehista Onukula upravo su plesali oko mene od veselja.

Morapai, 28. veljače 1970.

I lijepo su pjevali božićne pjesme. I oni, i moj stari katehist Hiren. On ima svoje melodije: koji put visoko, koji put onako kao da si upao u – rupu, a usto, dakako, nemilosrdno i milosrdno udara po svome bubnju. Brci su mu od radosti skoro opet pocnili kad sam mu nakon mise rekao da je tako lijepo pjevao da su i anđeli na betlehemske poljanama zašutjeli da čuju njegove melodije.

U podne smo imali nešto riže i paprene smjese, zvane *torkari*. Baš mi je žao da nemam uza se više fotografija.

Pohodio sam još našeg starog slijepog Boiragija i u vaše ime nadario ga za Božić. Već smo mu prije kupili jedno odijelo, pa je bio uistinu sretan.

Bolesnoj Đitenovoj majci odnio sam svetu pričest. Bilo je to lijepo: božićna procesija kroz selo. Kućica malena, podsjeća čovjeka na betlehemske štalicu. No starica je bila tako sretna, osobito kad smo prije svete pričesti svi zajedno zapjevali: „He Probhu Dišu, ešo amar ontore, amar ontor čae tomake!“ – „O Isuse, Gospodine, dođi u moje srce, moje srce čeka na tebe!“ A i tolika ostala srca čekaju na njega, srca koja ga još ne poznaju. Kad će ga upoznati? Zavisi to o tebi i o meni, o našim dnevnim molitvama i žrtvama.

Vašim poglavarima duboko poštovanje i svima preporuka u molitve.

Zahvalni vam

o. Gabrić

(Pismo je upućeno vlč. Anti Juriću, upravitelju splitskog sjemeništa, a po njemu njegovim sjemeništarima i svim sjemeništarima u domovini.)

Posjet svakomu bolesnom djetetu posjet je Isusu u jaslucama

Završila sam tečaj u Centru za pali-jativnu medicinu, medicinsku etiku i komunikacijske vještine Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Ubrzo po završetku tečaja dobila sam poziv da budem duhovna asistentica u palijativnom timu u bolnici u Klaićevoj u Zagrebu. Ondje sam upoznala mnoge dobre ljude i dobre prijatelje, za koje bih rekla da su bili prvi hrvatski ambasadori koji su željeli pomagati najslabijima u društvu, a to su sami naši bolesnici, bili oni odrasli, stariji ili djeca. Liječnici i medicinsko osoblje brinu se za njihovo tijelo da im ublaže bolove, olakšaju patnju i sve što spada na medicinsku skrb. Međutim, da bi palijativni tim bio dobar i konstruktivan, on mora imati jednu cjelovitost za čovjeka, tj. za svakog bolesnika. Tim čini liječnik, medicinska sestra, psiholog, fizioterapeut, socijalni radnik, farmaceut i duhovnik, udruge bolesnika, volonterske udruge bolesnika. Sve su te funkcije potrebne za svakog palijativnog bolesnika i za njihove obitelji.

Iako često čujem komentare ljudi koji kažu: „Pa ja to nikada ne bih mogla/mogao raditi!“ Slažem se u potpunosti sa svima koji ne bi radili ovaj posao, zato što to nije ni lako ni jednostavno. Međutim, to nije lako i jednostavno ako ga radiš samo kao posao. Ako radiš kao poziv i poslanje, da u svakom bolesniku vidiš živu sliku Krista patnika, onda je to blagoslov.

Ni ja nisam prije razmišljala o tom zvanju na takav način, dok se jednom nisam našla u takvoj situaciji. Bila sam zdrava i živahna redovnica. Nakon nekoliko godina djelovanja u Njemačkoj počeli su mi se događati neki čudni simptomi. Sami simptomi ukazivali su na čudnu bolest, koja je mene zbunjivala. Vratila sam se u Hrvatsku i brzo su mi u Splitu dijagnosticirali da bolujem od multiple skleroze. Bila sam u veliku šoku, jer sam odmah čula od liječnika da za tu bolest nema lijeka i ne zna se uzrok. Ubrzo sam se preselila u Zagreb, u Samostan sv. Franje, koji je blizu bolnice na Rebru, radi liječenja. Tako se Bog pobrinuo za to kako se nositi s tom bolesti i pobrinuo se kako ići dalje kroz život, naći smisao i ostati pri pameti, da ne upadneš u ma-

lodušje, kao što to naprave mnogi oboljeli od multiple skleroze ili bilo koje druge teške bolesti. Zahvaljujem dr. Mariji Bošnjak Pašić, koja nije odustala od mene i kad je bilo najteže. Još i danas se liječim od te bolesti. Zapravo, lijeka ni nema. Međutim, zahvaljujući današnjoj medicini, bolest se drži pod kontrolom. Uz povremene relapse, ja se stvarno i trudim i želim biti najprije korisna samoj sebi, a onda na takav način pomažem svojoj zajednici i svima onima kojima me Bog šalje.

Tako se Bog poigrao sa mnom i doveo me onima koji su još bolesniji od mene. Vršim dužnost duhovnog asistenta u bolnici u Klaićevoj već punih 11 godina, kao volonter.

Duhovni asistent u palijativnom timu vodi duhovnu skrb o bolesniku i njegovoj obitelji. Na odjelu su mnoga djeca primila sakramente. Neka samo krštenje, ako su bila mala i roditelji su to tražili. Bilo je i veoma mnogo pacijenata koji su bili odrasli a nisu imali sakramente, pa su sami tražili da ih se pripremi. Baš ove godine, odmah poslije Krštenja Gospodinova, u ponedjeljak smo imali krštenje našega dragog pacijenta Noe Penka. Noa je iz Rijeke došao baš na odjel u našoj maloj duhovnoj zajednici i primio svih pet sakramenata. On je sam zatražio taj način pristupanja i dublje upoznavanje katoličke vjere i da živi tu vjeru kao novokrštenik u Crkvi. Naravno, ja ih za to pripremam i onda obavijestim svećenika, koji zatraži dozvolu od mjesnog ordinarija da može podijeliti sakrament sv. krizme.

Kao tim nastojimo pozitivno djelovati jedni na druge. Na odjelu se svaki ponedjeljak služi sveta misa za naše pacijente i roditelje. Roditelje motiviramo da sudjeluju kao čitači u svetoj misi i da znaju da je to sve za njih i za njihovu djecu, da što prije ozdrave i da se vrate svojim prijašnjim aktivnostima. Bolest je, nažalost, dugotrajna, ali uz dobar tim liječnika i medicinskih sestara velik postotak djece izliječi se u potpunosti. Nažalost, jedan mali broj to ne uspije. Svi rado razgovaramo i u teškim situacijama jedni smo drugima potpora i blizina.

To je prvi korak liječenja. Isto tako i sami roditelji imaju često potrebu razgovarati s duhovnikom. Na odjelu ima i vjernika i nevjernika i prema svima se odnosimo jednako.

Bogu hvala na daru naših dobrih i vjernih svećenika, koji svakog ponedjeljka dolaze služiti sv. misu za djecu, roditelje i sve djelatnike odjela! Djeca me zovu teta kikić jer imam košaricu u kojoj nosim kikiće dok idem po sobama. Isto tako im znam prigodno podijeliti anđele krunice, a onda me zovu i teta anđeo.

Na kraju želim zahvaliti dragom Bogu za sve. Za dar života, za dar trpljenja i dar razumijevanja, jer da toga nema, sve bi ovo bilo besmisleno. Blži nam se i dan bolesnika, kada znam reći da ja spadam i u bolesnike i u djelatnike. Tako da molim Boga za sve one koji nas liječe i za sve one koji su bolesni.

Posebno bih zahvalila i svojoj redovničkoj zajednici, koja mi je velika potpora. Posebno hvala mojoj dr. Jasminki Stepan Giljević, koja me pozvala na svoj odjel i dala mi to povjerenje.

„Uvijek u životu je dobro činiti dobro“, to je moje geslo. Ne treba se bojati izići iz svoje komocije. Ja na odjelu volontiram i da bih svoje vrijeme poklonila drugomu, moram se odrediti možda svojega popodnevnog odmora, možda sna, možda me boli i ne mogu ići. Ali ne dam se zaustaviti ni tada – popijem tabletu i idem. Zato svima poručujem da se ne boje pomoći drugomu, jer kada pomažeš drugomu, to se sve vrati i otvaraju se širom vrata za nešto čemu se najmanje nadaš.

S. Antonija Grubišić,
franjevka od Bezgrešnog začeca
BDM, iz Dubrovnika

ZA MISIJE I MISIONARE:

Fra Perica Vidić 1.000 KM * Fra Nikola Bošnjak 50 EUR * Vlč. Marko Hrskanović 100 EUR * Župa Presvetog Srca Isusova, Doboj 500 KM * Župa Sv. Ilije Proroka, Ularice 500 KM * Ruža Dominiković 50 KM * Branko Kutleša 150 KM * Sestre mirosrdnice - suradnice sv. Vinka, Sarajevo 100 EUR * N. N. 300 KM * Ankica Boban 200 KM * Školske sestre franjevske, hercegovačke provincije, Sarajevo 200 KM * Mijat Tuka 500 KM * Anto Jurić, Odžak 30 KM * Stojan Bošnjak 100 KM * Samostan sv. Klare, Brestovsko 100 KM * Anda Perković 100 KM * Vlč. Ivan Ivančević 100 EUR * Dubravko Tandarčić 77,96 EUR * Marija Pintarić Tukara 70 EUR * Benko Sanja 20 EUR * Nikolina Mandić 20 EUR * Josip Gverić 10 EUR * Marijana Marušić Katunar 50 EUR * Pirovac Profi Mix d.o.o. 50 EUR * Vesna Matišin 100 EUR * Franka Jerat 10 EUR * Ivan Stanić 100 EUR * Ivana Knežić 66,36 EUR * Stana Prskalo 19,91 EUR * K. Tadjanić 100 EUR * Milan Šijan 33 EUR * Andjela Dosen 10 EUR * Klaudio Krajcar 60 EUR * Jelena Orešković 6,64 EUR * Marco Billia 100 EUR * Josip Lučić 100 EUR * Net d.o.o. 200 EUR * Dario Mravinac 10 EUR * Lidija Petrač 10 EUR * Toni Dragic 10 EUR * Zajednica Egipat - Kćeri Božje Ljubavi 200 EUR * Brisevac Kata 100 EUR * Štefanija Vusić 5 EUR * Biblijska i molitvena grupa i prijatelji misija (Anica Kovaček) 2700 EUR * Mihaela Picig 200 EUR * Nikola Horvat 15 EUR * Vesna Librenjak 10 EUR * Branka Babić 15 EUR * Hrvatska katolička misija Luzern 991 CHF * Vesna Varga 250 EUR * Jasmina Bernat 15 EUR * Cotic Ante Petar 20 EUR * Irena Sliškošić 100 EUR * Mario Boras 50 EUR * Nikola Planinić 200 EUR * Sandra Paragi 100 EUR * Drago Markušić 6,64 EUR * Josip Glavaš 100 EUR * Snježana Mihaljević 15 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Danijel Božić 50 EUR * Perica Jerković 15 EUR * Biserka Jurić 6,64 EUR * Jagoda Kukuruzović 20 EUR * Vesna Vinicki 14 EUR * Jasna Brkić Koši 10 EUR * Bajlović Marinko 30 EUR * Stjepan Harča 5 EUR * Mirjana Bobić 20 EUR * Ivana Gečević 91 EUR * Vlatko Miličević 15 EUR * Dubravka Trgovac 10 EUR * Jasminka Jug 7 EUR * Milan Komljenović 10 EUR * M. Mihaljević 2,65 EUR * Ante Marinović 6,64 EUR * Anka Jakara 20 EUR * Vjeran i Mirjana Ivošević 20 EUR * Iva Kolar 20 EUR * Sanja Ivčević 20 EUR * Irena Đerđa 100 EUR * Tomkić Nikola 35 EUR * Topić Branko 15 EUR * Silvana Knežević 100 EUR * Kristijan Banić 20 EUR * Bubits Lucija 30 EUR * Nedić Ivka 6,64 EUR * Gordana Radošević 15 EUR * Melani Majdandžić 85 EUR * Nevenka Bohaček 6,64 EUR * Željka Vendl 30 EUR * Božo Rimac 100 EUR * Kostešić Marija Božo 13,27 EUR * Ivana Goleš 20 EUR * Jelena Vurušić 100 EUR * Ivan Matak 60 EUR * Aircash d.o.o. 6,64 EUR * Petar Švogor 50 EUR * Snježana-Marija Ruk 20 EUR * Marija Križek 13,27 EUR * Miroslav Blažan 6,64 EUR * Nikolina Mandić 20 EUR * Samostan Benediktinki Sv. Andrije, Rab 15 EUR * Diminić Gordana 20 EUR * Manda Jurić 6,64 EUR * Vlatka Lahovsky 20 EUR * Juras Meri 500 EUR * Zvonko Bogi 15 EUR * Božica Sambolec 20 EUR * Mirjana Matika 10 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Zborišti župe BDM Žalosne, Špansko 23 EUR * Dentalni Laboratorij Ivana Bjelić 30 EUR * Maja Musa 15 EUR * Malec Ivica 30 EUR * Hećimović Vesna 20 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Zdravka Lovrić 10 EUR * Čorković Dragan 13,33 EUR * Nikolina Štimac Puž 10 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Magdalena Jadrijević 6,64 EUR * Maja Peraica 15 EUR * Damir Orešković 6,64 EUR * Josip Kutija 50 EUR * Tomislav Drmić 7 EUR *

Zoran Arapović 20 EUR * Miro Baković 1 EUR * Matković Ante 10 EUR * Kamelija Matijašević 20 EUR * Tomislav i Dragica Ivošević 20 EUR * Tea Vuković 20 EUR * Ivan Zrno 30 EUR * Marica Čavlina 13,27 EUR * Martić Silvija 30 EUR * Ljuba Ferin 10 EUR * Ruža Kovač 30 EUR * Župa Sv. Mihovila Arkandela, Murter 400 EUR * Župa Presvetog Srca Isusova, Šibenik 7000 EUR * Vlatka Gotić 5 EUR * Nedeljka Depikolozvane 5 EUR * Mirela Scipioni 10 EUR * Davor Begović 6,64 EUR * Božena Vukičević 50 EUR * Ante Mazić 7 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 13,27 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Ivana Škrnjug 20 EUR * Marinko Hudolin 20 EUR * Vatroslav Mihalj 13,27 EUR * Terezija Ratković 10 EUR * Branka Matić 26,54 EUR * Anamarija Šafranko 15 EUR * Veseljko Kralj 30 EUR * Jelena Orešković 6,64 EUR * Anica Josić 20 EUR * Buklijaš Antun 1000 EUR * Ante Čović 70 EUR * Pešut Biserka 10 EUR * Tomislav Čubelić 40 EUR * Novak Ante 30 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 10 EUR * Aleksandar Jazić 27,5 EUR * Joško Listeš 25 EUR * A. Perhaj 50 EUR * Klaudio Krajcar 70 EUR * Stipe Čizmić 10 EUR * Župa Sv. Antuna Padovanskog, Drezničnik Grad 100 EUR * «Kalimero» vl. Sandra Cvek 10 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPO TREBITIJE:

Župa Uznesenja BDM, Sarajevo 1.400 KM * Kristina Mandić 100 KM * N. N., Banja Luka 120 KM + 40 EUR * Veronika Radić 50 EUR * Blaško Kivić 50 EUR * N.N. 35 EUR * Ivan Stričević 82 EUR * Luka Nikić 50 EUR * Marija Kovač 50 EUR * Sandro Jakopčević 60 EUR * Đurđica Čiča 100 EUR * Gabrijela Miletić Bulat 10 EUR * Miroslav Tandarić 80 EUR * Andrija Martinović 50 EUR * Robert Janjiš 50 EUR * Ilić Ilija 100 EUR * Dragan Jukić-Sunarić Msc Bernarda 800 EUR * Stjepan Harča 5 EUR * N.N. 20 EUR * Stjepan Šošarić 150 EUR * Marica Vrtarić 6,64 EUR * Zrinka Pulić 100 EUR * Marijana Maleš 20 EUR * Zubčić Zoja 13,27 EUR * Kornelija Petr Balog 4 EUR * Antonija Jerković 10 EUR * Brankica Levak 50 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Pero Petanjak 15 EUR * Valentina Maček 50 EUR * Frano Fabris 80 EUR * Ljubo Radić 30 EUR * Kovačić Ivanka 10 EUR * Đurđica Štefanić 25 EUR * Zrinka Čale 30 EUR * Veronika Radić 50 EUR * Dijana Miletić 20 EUR * Marijana Kordić 20 EUR * Davorka Šimanović 20 EUR * Ružica Kučan 50 EUR * Željka Vodopija 26,54 EUR * Lovorka Jelić 12 EUR * Tomkić Josip 50 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Andrija Martinović 100 EUR * Robert Janjiš 50 EUR * Marić Ante 50 EUR * Karmel svetog Josipa, Levanjska Varoš 100 EUR * Ana Mrgan 15 EUR * Josip Gverić 10 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Župa Sv. Stjepana, Čerin 15.100 KM * Darovi vjernika župe Sv. Josipa, Teslić 900 KM * Župa Sv. Mihovila Arkandela, Kopanice 700 EUR * Župa Uzvišenja Sv. Križa, Bistrica 1.240 KM + 81 EUR * N. N., Banja Luka 100 KM * Mršić Tomislav 50 EUR * Glas Koncila 200 EUR * Martina Horvat 50 EUR * Mirjam Anđić 20 EUR * Marija Kosagov 25 EUR * Župa Sv. Mihaela Arkandela, Gračani-Zagreb 1018,2 EUR * Misijska zajednica župa sv. Antuna Padovanskoga i sv. Maksimilijana Kolbea te obiteljska zajednica „Amoris Laetitiae“, Zagreb 3180 EUR * Pjevači Betlehemske Zvijezde Kaptol i Nova Ves 2054 EUR * Župa Sv. Euzebija i Poliona, Vinokovci 1000 EUR * Župa Presvetog Srca Isusova, Šibenik 2650 EUR * Nadica Haric 10 EUR * Župa Sv. Jelene, Šenkovec 662 EUR * Karmelski samostan Majke Božje Remetske, Zagreb 200 EUR * Ana Zečević 100 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEČENIKA U MISIJAMA:

Benedikt Pechar 200 KM * Jozo Hrkač 50 KM * Harča Stjepan 30 EUR * Svećenici šibenske biskupije 650 EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR * Janko Krznarević 133 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Unuci Šime i Ruže Šokić 100 EUR * Rudolf Lukač 100 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Dijana Blažević 200 KM * Magdalena Mišković 50 KM * Frano Radovac 165 KM * Verka Čolić 50 KM * Anda Perković 50 KM * Rafael Dropulić 10 EUR + 20 EUR * Nadija Mesarić 10 EUR * Milena Obrovac 20 EUR * Štefanija Šajn 10 EUR * Jela Dujčić 20 EUR + 20 EUR * Đurđica Čiča 100 EUR * Ante Čurić 30 EUR * Milica Krpan 200 EUR * Željko Horvat 44 EUR * Sebastijan Gmaz Luški 30 EUR * Vedran Slapničar 4,65 EUR * Nives Labinac 20 EUR * Danijela Horvatek Tomić 26,54 EUR * Martina Tonžetić 25 EUR * Biljana Gorša Ulbrih 6,64 EUR * Diana Bagarić 6,64 EUR * Marija Galić 10 EUR * Marija Bobinac 20 EUR * Kristina Zlatić 20 EUR * Marija Cerčić 150 EUR * Zlatko Horvat 15 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Pavla Kučar 30 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * Katica Oman 5 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Ivo Komljenović 15 EUR * Blagoje Kordić 20 EUR * Milica Bunić 13,27 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ana Rubčić 1.000 EUR * Ana – Trećoredica Iva, Bistrik 50 EUR * Iva Budimir 200 KM * Bruno Budimir 100 KM * Ivanka Doko 25 KM * Komping d.o.o., Vitez 50 KM * Anda Mihaljević 100 KM * Anda Svoboda 6,64 EUR + 6,64 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR * Božica Deželjin 15 EUR * Ivanka Boras 30 EUR * Diana Milčić 50 EUR * Josip Trbara 70 EUR * Župa sv. Stjepana, Stari Grad 380 EUR * Antonijeta Težak 20 EUR * Dario Maradin 13,27 EUR * Matija Gložinić 20 EUR * J. Zrno 3,98 EUR * Ivana Anić 150 EUR * Kovačić Ivanka 20 EUR * Marčinković Zoran 40 EUR * Ljubo Radić 30 EUR * Jularić Galić Ana 15 EUR * Mihael Popinjač 33,33 EUR * Danica Humek 5,3 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Jadranka Baučić 12 EUR * Nenadić Anka 20 EUR + 15 EUR + 15 EUR * Zrinka Dragić 30 EUR * Petar Bezmalinović 50 EUR * Anda Mrvelj 13,27 EUR * Vuković Nada 10 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR * Ljuba Filipović 150 EUR * Dječji vrtić «Poletarac» (Marija Brozović) 100 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Diana Milčić 50 EUR * Jasenka Šimić-Grubešić 10 EUR * Rudi Grubišić 130 EUR * Pero Petanjak 10 EUR * Marčinković Zoran 40 EUR * Kata Galac 7 EUR * Anica Bošnjaković 10 EUR * Daniela Radan 20 EUR * Marić Ante 15 EUR * Dragan Matijević 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Inga Novokmet 50 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Mara Jurić 50 KM * Đurđica Čiča 50 EUR * Jelkica Štironja 15 EUR * Robert Skejić 20 EUR * Nike Skrivaneli Karačić 30 EUR * Jelena Grgurović Perić 110 EUR * Marijana Vilić Ivanković 6,64 EUR * Martina Oravec 15,93 EUR * Tihana Martinović 2,65 EUR * Zrinka Kelava 6,64 EUR * Josip Spajić 6,64 EUR * Damjanović Eva 13,27 EUR * Veronika Miličević 13,28 EUR * A. Rimac 13,27 EUR * Snježana Mikec 13,5 EUR * Andreja Strellec Dučak 15 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Milan Šijan 33 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Ivo Hrga 6,64 EUR * Dijana Solenički 20 EUR * Ivanka Baketa 10 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Mira Dalšaš 50 EUR * Andreja Strelec Dučak 15 EUR * Čurić Lucija 40 EUR * Župa Kraljice Svete Krunice, Vodinci 300 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Siniša Skočibušić 50 KM * Ivan Prskalo 20 KM * Marija Barić 2 EUR * Jurica Benzon 110 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Ružica Hrkać 25 EUR * Igor Pivac 200 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Božica Deželjin 15 EUR * Marin Bevandić 50 EUR * Ivan Žan 50 EUR * Majja Bartosek 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Ivica Filipović 70 EUR * N.N. 30 EUR * Ana Kljajić 100 EUR * Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Marija Krešić 50 KM * Ljubica Martić 100 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Helena Cvrdini 20 EUR * Eko Veteran 70 EUR * Ljiljana Lukač 13,27 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Iva Miličević 30 EUR * Apriori d.o.o. 100 EUR * Davorka Šimanović 20 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR * Josip Oreč 33 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Marija Hrkać 100 KM * Nada Hrga 39,82 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Franjo Trojnar 15 EUR * Agneza Kovačić 130 EUR * Marijan Almaš 3000 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVJI:

N. N., Sarajevo 500 KM * Irena Rotim Mutilović 50 KM * Višnja Vasilj 200 KM * Udruga sv. Lucije, Žepče 2.100 KM * Obitelj Pilić 200 EUR * Zorka Ivandić 100 KM * Anita Čorić 150 KM * Ivana Juroš 50 KM * Maja Ružić 100 KM * Ratka Gavran 30 KM * N. N., Žepče 50 KM * Smiljka Brtan 100

KM * Milijana Glavinić 100 KM * Anica Gavran 30 KM * Toni Leko 300 KM * Ana Pervan 20 KM * Goranka Munjić 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Obitelj Pilić 200 EUR + 50 AUD * N. N. Svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Nikolina Petrović 5 KM * Siniša Skočibušić 50 KM * Marijan Zovak 50 EUR * Stjepan Dunder 20 EUR * Josip Knezević 200 EUR * Dolores i Prijatelji malog Isusa 3000 EUR * Josić Mato 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Župa Sv. Obitelji, Kupres 10.952 KM * Andrijana Kajić 400 KM * Mario Čuk 400 KM * Vlč. Anto Perić 47 KM * Violeta Ljubić 20 KM * Željko Batinović 10 EUR * N.N. 2000 EUR * Dominik Tvorek 1400 EUR * Suradnici-Božje Ljubavi, Granešina 100 EUR * Luki d.o.o. 50 EUR * Štefica Palošika 26 EUR * Kćeri Božje Ljubavi Vrtić "Anđeli", Novi Travnik 250 EUR * Barbara Vicković 250 EUR * Vilić Nives 2000 EUR * Biberon Maestro d.o.o. za usluge 1000 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * Romano Tripalo 20 EUR * Zvonimir Kvesić 15 EUR * Učenici OŠ kneza Trpimira, Kaštel Gomilica 4600 EUR * Djelatnici, roditelji i prijatelji OŠ kneza Trpimira, Kaštel Gomilica * 6416 EUR * Mirela Dragošević 100 EUR * AJM Nino Corp. 9994 USD

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

I.B. 20 EUR * Nikola Tomašević 120 EUR * Božo Lončar 30 EUR * Vicko i Mirjana Nejašmić 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Marija Luburić 30 KM * Dario Časar 35 EUR * Marija Barić 2 EUR * Nikola Horvat 15 EUR * Marija Vuković 20 EUR * Mladen Crmeković 15 EUR * Stane Radulović 7 EUR

* Srećko Botrić 30 EUR * Dario Časar 40 EUR * Ivan Vrbanić 200 EUR * N.N. 200 EUR * Marija Daniela Krnić 250 EUR * D. Delić 31,85 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija Biljana Tabak 13,28 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Maja Čaprić 20 EUR * Eko Veteran 115 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BRAZILU:

Siniša Skočibušić 50 KM

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Violeta Ljubić 20 KM

ZA MISIJE I GLADNE U ARGENTINI:

Vilenica Žganec Marijana 10 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U KENIJI:

Violeta Ljubić 20 KM * Dolores i Prijatelji malog Isusa 2500 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Jozo Hrkać 50 KM * Dubravko Tandarić 10,40 EUR + 11 EUR + 10 EUR + 15 CAD

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Dom zdravlja, Široki Brijeg 360 KM * Vesna Zadravec 30 EUR * Branka Depikolozvane 200 EUR * Marija Cikojević Klasić 13,27 EUR * Marlon Macanović 4,28 EUR * Željka Tukić 100 EUR * Tamara Šurina 10 EUR * Sandro Jakopčević 65 EUR * Iva Vukas 5 EUR * Tomislav Zelembaba 7 EUR * Kata Galac 10 EUR * Luca Radman 2,65 EUR * Vedran Višnjčić 20 EUR * Marin Prološčić 10 EUR * Župa Presvetog Srca Isusova, Šibenik 900 EUR * Ankica Medugorac 50 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * A. Harča 2,65 EUR

ZA POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb

MISIJSKA KRIŽALJKA – VELJAČA 2025.

Radosna vijest	Krjepost Svete godine	Prvi čovjek	Žensko ime	Vrsta mjera	Ljubitelji kave	Čelik	Pokrajina u Koreji	Sveta (tur.)	Natrij	Oznaka za istok	Čeljusti životinje	Bitan		
Bula proglašenja jubileja 2025.														
Klanjanje Bogu										Veznik Četvrti dio (množ.)				
Primljena									Sprava za bravu Vrsta ptice					
Uzvik nestrpljenja				Star (eng.) Zrak					Krjeposna BS					
			Vrsta pjesme			Vrsta glazbala Rutenij					Mjera za zemlju Zvečak zvona			
			Bibl. grad				Brižna BM							
			Muško ime					Otalija Kisik				5 rimski Pobjeda		
			Radij			Razgovor s Bogom								

Rješenja iz prošlog broja: LASZLO NEMET, VLADIMIR

*28. veljače 1915. u Metkoviću je rođen otac Ante Gabrić – svećenik, isusovac i misionar.
Naš narod učinio je ponosnim zbog mnogih stvari koje je napravio.
Ne zaboravimo oca Antu i molimo za njegovu beatifikaciju!*

MOLITVA ZA PROGLAŠENJE BLAŽENIM SLUGE BOŽJEGA O. ANTE GABRIĆA

Oče nebeski, u sluzi Božjemu Anti Gabriću, misionaru,
darovao si nam herojski primjer
kako se milosrdem i ljubavlju širi tvoje kraljevstvo.
Molimo te za milost da u vjeri Crkve
on bude što prije proglašen blaženim
i tako postane još bliži svima koji mu se obraćaju u svojim potrebama.
Uvjereni da ti je svojim životom i apostolskom revnošću omilio,
udijeli nam po njegovu zagovoru milost za koju te sada molimo...
Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu.

Oče Ante, moli za nas!